Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 11 (726)

17-21 березня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

Анексія Криму:
дії сильних, впливових, свідомих

2-3 стор.

Тисячі бажаючих боронити Україну “штурмують” військкомати

6 стор.

Українські винищувачі готуються до бою

2 стор.

До строю – два літаки

На Харківщині військовим авіаторам навчально-авіаційної бригади передано два літаки типу Л-39 “Альбатрос”, які надійшли після капітального ремонту з Державного підприємства “Чугуївський авіаційний ремонтний завод”.

– Ми вдячні цивільним ремонтникам за технічне посилення нашої частини. Ці літаки, в першу чергу, використовуватимуться для підготовки нових льотних кадрів наших Збройних Сил. Сподіваюсь, що незабаром ми отримаємо іншу партію відновлених літаків з ангарів цього підприємства, – зазначив командир бригади військовий льотчик першого класу полковник Геннадій Дубовик.

Слід додати, що відремонтовані літаки отримали сучасне піксельне розфарбування.

Під час передачі літальних апаратів до частини льотчики бригади піднялись на них у небо та перевірили в роботі усі системи машин.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

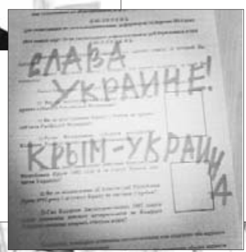

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Анексія Криму:

Третій тиждень російської інтервенції в Україні. Перший шок від неочікуваного вторгнення армії країни, народ якої українці завжди вважали братнім, пройшов. З усіх регіонів України надходить допомога Збройним Силам. Продуктами харчування, медикаментами, пальним та іншими необхідними речами захисникам Вітчизни допомагають приватні підприємці й прості селяни, організації й приватні особи, пенсіонери й олігархи – словом, насправді вся Україна. Усіх можливих дій вживає й українська влада. Розуміючи неможливість збройного протистояння Російській Федерації з огляду на багаторазову чисельну перевагу окупаційних військ та угруповання російської армії, зосередженого вздовж українських кордонів на Сході країни та з боку невизнаної Придністровської Молдавської Республіки. Уряд країни намагається зупинити агресію та повернути справи у правове поле за допомогою дипломатії та звернень до міжнародних інстанцій.

Збройну агресію Росії в Криму засудила Рада безпеки ООН та переважна більшість країн світу. На боці інтервентів – лише країни-сателіти Росії. Вся ж світова спільнота, як, власне, значна кількість самих росіян – вчених, творчої інтелігенції, зірок естради та простих громадян – різко засуджують загарбницьку політику нинішньої російської влади й анексію Криму. По всьому світу проходять мітинги та маніфестації на підтримку України та миру в нашій країні. Варто зазначити, що у Російській Федерації багатотисячні антивоєнні мітинги жорстоко розганяються, а їхні учасники зазнають переслідувань.

Загарбницькі дії Росії в Криму й на континентальній частині України різко засуджують глави всіх європейських держав, Сполучених Штатів Америки, Канади, Японії, Китаю та багатьох інших країн. Рада Безпеки ООН прийняла рішення, спрямоване на деескалацію ситуації в Україні, і лише Росія, скориставшись правом вето, була проти цього рішення, унеможливлюючи його прийняття. Цим вчинком Росія поставила себе в ізоляцію не лише в Раді Безпеки ООН,

але й світі загалом. Крім того, вона фактично висловила неповагу до основоположних принципів та цілей Статуту ООН. Іншими словами, "Росія наклала вето на Статут ООН".

"Усе це підтверджує, що сьогоднішнє російське керівництво взяло на себе особисту відповідальність за підрив основоположних принципів міжнародного права та перетворило Росію на уособлення загрози міжнародному миру та безпеці у 21 сторіччі", – наголосило МЗС України. Досі жодним відповідальним членом ООН, тим паче постійним членом РБ ООН, не ставилися під сумнів також такі основоположні для сучасної міжнародної та європейської архітектури безпеки документи, як Гельсінкський заключний акт Конференції з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року та Будапештський меморандум 1994 року.

Звертаючись до європейських та міжнародних інстанцій, Україна робила все, аби воєнний конфлікт із Росією не переріс у збройне протистояння. Тисячі українських військовослужбовців, які проходять службу на території Автономної Республіки Крим, були чи залишаються заблокованими у своїх військових частинах, але при цьому мужньо тримаються, не піддаючись на численні провокації й не застосовуючи зброю. Їхніх дружин, які ставали живим щитом перед парканами військових частин, при спробах штурму представники незаконного бандформування під назвою "народна самооборона Криму" брутально відштовхували. Сім'ї українських військових залишали без світла у будинках Міноборони України. Наразі сьогодні

НОВИНИ З АЕРОДРОМУ

Чергова льотна зміна: ритм – робочий, настрій – бойовий...

Особовий склад бригади тактичної авіації, якою командує полковник Олег Гесь, знаходячись у стані повної бойової готовності до виконання завдань за призначенням, продовжує плановий процес удосконалення професійних навичок льотного та наземного складу. І чергова льотна зміна стала наочним тому підтвердженням.

– Навчальний процес має бути системним та не втрачати своєї активності ні за яких умов, – зазначив командир авіабригади полковник Олег Гесь, – адже окрім підвищення фахової майстерності особовий склад змінює ще й усвідомлення того, що надбаний досвід з максимальною ефективністю буде використаний у бойових умовах. Тому і вчимося по-бойовому, без спрощень та умовностей.

Основні завдання, які визначили мету заходу, полягали у площині підготовки молодих пілотів до самостійних вильотів. "Майстерність – через практику" – саме таким став лейтмотив організації та проведення цих польотів. Крім того, упродовж льотної зміни відпрацьовувались вправи щодо завдань несення бойового чергування та обліт відновленої авіаційної техніки. Виліт на розвідку погоди, здійснений екіпажем у складі полковника Сергія Ялишева та майора Сергія Додуха, сприяв прийняттю рішення командира бригади на вибір варіанта польотів "деньніч" у складних метеоумовах. Група керівництва польотів на чолі з підполковником Русланом Адельгеймом та весь без винятку наземний склад з підвищеною увагою та відповідальністю забезпечив якісне виконання планової таблиці польотів, своєчасним та якісним обслуговуванням авіаційної техніки та озброєння, наземної техніки, засобів зв'язку та РТЗ. Завдяки цьому були виконані умови вимог з безпеки польотів. Близько тридцяти годин нальоту записали на свій рахунок пілоти частини. Відмінний результат показали і досвідчені аси, і молодь. Зокрема, підполковник Олександр Мостовий закінчив перенавчання на новий тип літака і приступив до його подальшого освоєння, а майори Олександр Грисюк, Максим Філенко та капітани Василь Марунчак і Ярослав Паламарчук приступили до практичних тренувань на бойовому літаку. Усі вони отримали схвальну оцінку пілотів-інструкторів та вищого командування.

Володимир Лазарєв. м.Полтава.
Фото Віктора Шклярука.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Українські винищувачі готуються до бою

На Житомирщині, в окремій авіаційній ескадрильї, якою командує льотчик 2-го класу підполковник Олексій Захарчук, відбулася планова льотна зміна вдень та вночі в складних метеоумовах. Польоти відбувались на літаках Су-27, Су-27УБ та Л-39.

В ході льотної зміни льотчики відновили втрачені навички. Виконали перевірки за видами льотної підготовки, вдосконалили навички ведення бойових дій відповідно до курсу бойової підготовки винищувальної авіації.

За зміну було виконано більше 20 літако-вильотів. Загальний наліт склав близько 20 годин. До польотів залучались не тільки досвідчений льотний склад, а й молоді льотчики.

Завдяки злагодженим діям льотного та інженерно-технічного складу окремої ескадрильї, завдання, визначені плановою таблицею, виконані.

ДІЇ СИЛЬНИХ, ВПЛИВОВИХ, СВІДОМИХ

російські та незаконний маріонетковий уряд Криму шантажують українських військових, викидають на вулиці їхні сім'ї зі службових та власних осель. Після грандіозного фарсу, влаштованого бандитом Аксьоновим за підтримки Кремля, який охрестили "референдумом", ескалація конфлікту не лише не спала, а нарощується. Так званий "референдум" не може бути визнаним ні Україною, ні цивілізованим світом. Оскільки "волевиявлення" відбувалось під дулами автоматів російських бойовиків. Українське населення Криму та кримські татари взагалі бойкотували "референдум"…

І ось 18 березня з'явилися перші жертви – під час штурму 13-го фотограмметричного центру в Сімферополі прямим попаданням в серце був убитий прапорщик С.В.Кокурін, який перебував на спостережній вежі автопарку частини. Також був важко поранений пострілом снайпера в шию та руку капітан В.А.Федун. Ще один український військовослужбовець отримав важкі травми ніг та голови від ударів палицями, арматурою та іншими предметами. Це було останньою краплею, яка переповнила чашу терпіння українського уряду. Того ж дня згідно з рішенням в.о. Верховного Головнокомандувача ЗС України та в.о. Міністра оборони, військовим частинам ЗС України, дислокованим в АР Крим, було дозволено застосування зброї. Про це було повідомлене й керівництво ЗС РФ.

20 березня секретар РНБО заявив, що уряду України доручено звернутися до ООН щодо визнання Криму демілітаризованою зоною. "Було доручено Кабінету Міністрів невідкладно звернутись до ООН щодо визнання території АР Крим демілітаризованою зоною та вжити заходів, щоб територію Криму покинули війська Російської Федерації", – наголосив Андрій Парубій. Також він зазначив, що РНБО доручила підготуватись до передислокації військових частин та підрозділів українських Збройних Сил з території Криму та розташування їх на континентальній частині України.

Сьогодні український уряд розробляє механізм евакуації з території Криму громадян України, які не хочуть залишатися на окупованій території і, в першу чергу, – українських військовослужбовців та членів їх сімей, адже на сьогодні є реальна загроза їхньому життю та здоров'ю.

Також серед значущих подій середини третього тижня російської інтервенції можна назвати намір українського уряду припинити головування України в СНД та розпочати процес виходу з Співдружності, а також звернення Всесвітнього Конгресу Українців до Генерального секретаря ООН Пана Гі Муна та президента Генеральної асамблеї ООН Джона Еша із закликом припинити членство та привілеї Росії в Організації Об'єднаних Націй. Йдеться у цьому зверненні й про необхідність введення в Україну миротворчих військ.

Олексій Тригуб.
"Крила України".

Українці свято бережуть пам'ять про Героїв Великої Вітчизняної, загиблих в боротьбі з фашизмом

20 березня у Вінниці відбулись урочистості з нагоди 70-ї річниці визволення обласного центру від німецько-фашистських загарбників.

Вшановуючи героїв Великої Вітчизняної війни, які ціною власного життя відстояли свободу для нинішнього покоління, вінки та квіти до Меморіалу Слави поклали перший заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов, офіцери штабу Командування Повітряних Сил, військовослужбовці гарнізону, представники органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування та ветерани.

У цей день 1944 року війська Першого українського фронту в результаті стрімко проведеної операції і обхідного маневру розгромили німецькі війська і повністю визволили столицю Поділля – місто Вінницю. Пліч-о-пліч Вінниччину визволяли українці і росіяни, білоруси і грузини, вірмени та азербайджанці, татари та представники десятків інших національностей та народностей колишнього Радянського Союзу. Тисячі їх загинули смертю хоробрих і знайшли свій вічний спокій на українській землі. Їх подвиг назавжди залишиться в пам'яті народній.

Тому для вінничан, а особливо для військовослужбовців гарнізону, це священне місце пам'яті та скорботи про безсмертний подвиг захисників Батьківщини, адже на меморіальних плитах викарбувані імена героїв, котрі загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять воїнів, які загинули, визволяючи обласний центр. Оркестр Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України виконав Державний гімн України, а військовослужбовці окремого полку зв'язку ПС ЗС України салютували героям-визволителям військовим салютом зі стрілецької зброї. Взвод почесної варти Командування Повітряних Сил під акомпанемент військового оркестру урочистим маршем віддав військове вітання загиблим захисникам Вітчизни.

Сергій Фурдик.

Під час штурму 13-го фотограмметричного центру Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України у Сімферополі загинув на посту прапорщик Сергій Кокурін

18 березня 2014 року, на 37-му році життя, виконуючи службовий обов'язок на спостережній вежі під час штурму 13-го фотограмметричного центру Центрального управління воєнно-топографічного та навігації Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України у місті Сімферополь, геройчно загинув прапорщик Сергій Вікторович Кокурін, росіянин за національністю.

Сергій Кокурін народився 1 січня 1978 року у Сімферополі. 28 грудня 1997 року склав Військову присягу на вірність Українському народові, якій залишився вірним до кінця. Під час військової служби пройшов шлях від рядового до начальника служби тилу частини.

У колективі його знали як скромну і порядну людину, працьовитого та кмітливого фахівця, надійного товариша. Прапорщик Сергій Кокурін неодноразово нагороджувався відзнаками Міністра оборони України та начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

Сергій Вікторович був надійною опорою для своєї матері, чуйним братом, який завжди розуміє і підтримує, люблячим чоловіком, дбайливим батьком для свого сина. Два місяці Сергій не дочекався до народження другої дитини.

Колектив 13-го фотограмметричного центру з відчуттям болю і непоправної втрати сумує та схиляє голови перед світлою пам'яттю свого бойового товариша прапорщика Сергія Вікторовича Кокуріна та висловлює щирі співчуття рідним і близьким загиблого.

Бажаючі матеріально підтримати сім'ю прапорщика Сергія Кокуріна можуть переказати кошти вдові військовослужбовця на рахунок:

АТ "ИМЕКСБАНК"
МФО 328384 ЕДРПОУ 20971504
рахунок 26205110392003
Призначення платежу: для зарахування на основний рахунок 26208635303002
Кокуріна Олена Юріївна

ГОТОВНОСТЬ №1

На аэродроме круглосуточно кипит работа

Украина. Военный аэродром недалеко от одного из областных центров. Тут круглосуточно уже более двух недель работают специалисты авиационной комендатуры.

Задач у военных специалистов хватает. Они отвечают за приём и отправку военно-транспортных и боевых самолётов. Готовность постоянная. Ведь никто не знает, когда придёт приказ подготовить к полёту борт, стоящий на аэродроме или принять прилетающий самолёт.

– Наши специалисты отвечают за функционирование радиолокационной системы, связи и за подготовку борта к полёту, – рассказывает начальник комендатуры майор Виктор Ц., – топливозаправщики, пожарные и другие машины находятся в постоянной готовности к работе.

Авиаторы пригласили к себе в гости военного капеллана брата Мирона. В свободное от работы время собрались, чтобы поговорить о жизни, вере и службе.

– В пору Великого поста у наших военных было много вопросов к духовному наставнику, – рассказывает заместитель начальника комендатуры по работе с личным составом, – такая беседа придала авиаторам уверенности в правоте своего дела.

Владислав Назаркевич. "Крила України". Фото автора.

НАРОД З АРМІЄЮ

"...Нехай не численними будуть слова твої!"

До КПП радіотехнічного батальйону, що на Рівненщині, чоловік привіз гуманітарну допомогу: "Беріть, беріть, це особисто від мене. Розцінюйте це як знак поваги до вас та вдячність за службу Україні"...

На благословенній богом і людьми Рівненській землі не тільки не перевелись, а й примножуються люди, що зуміли об'єднати любов до свого народу з любов'ю до народів світу. Рівняни одними з перших гостинно відчинили двері своїх осель для кримчан, шлють листи-послання до керівництва сусідньої, і так ще хочеться назвати братської, Росії схаменутися стосовно зазіхань на нашу землю. Не залишились вони осторонь Збройних Сил України, військові частини яких дислокуються в місті Рівне та поблизу нього.

Специфіка служби радіотехнічного батальйону вимагає його розташування поза межами населених пунктів. І дорога, якою можна добратись до Рівненського радіотехнічного батальйону, де командиром є підполковник Микола Ніколаєнко, закінчується біля контрольно-пропускного пункту. Тому чужих і незнайомих людей та автомобілів тут майже не буває.

Проте нещодавно, в один із вечорів, черговий підрозділу отримав повідомлення від чергового контрольно-пропускного пункту: "До КПП прибула невідома цивільна людина на автомобілі..."

Черговий разом з офіцером бойового управління, негайно вибули до прохідної для з'ясування ситуації.

Запитавши у водія, з якою метою він тут перебуває, військовослужбовці були приємно здивовані: чоловік, широко посміхнувшись, запропонував їм для частини необхідні, на його погляд, речі. "Знаю, що вам зараз складно, розумію, що хоч Ви й не в Криму, проте Ви також на передовій і не зрадите українському народу. Тому хочу Вам допомогти, чим можу..."

Військові почувалися дещо ніяково від почутого: підозра щодо можливої провокації та відверта посмішка незнайомця викликали двоякі почуття. "Беріть-беріть, це особисто від мене, розцінюйте це як знак поваги до Вас та вдячність за службу Україні".

Подарунки виявились, як кажуть, "знатними": тут і крупи, макаронні вироби, олія, печиво, цукор, чай, набір ліків, цигарки і головний український продукт – сало.

На прохання назвати себе незнайомець категорично заперечив словами Старого заповіту "...нехай не численними будуть слова твої!". З цим і поїхав.

Лозунг "Армія з народом" влучно характеризує події останніх днів. А беручи до уваги описаний випадок, його можна і потрібно читати дещо по-іншому: "Народ з армією".

Чеснота, якщо її хвалити, збільшується, росте не лише в душі однієї людини, а й інших закликає до наслідування.

Михайло Вербовенко. м.Рівне.

Медики отправились на учения

Несколько дней назад медицинская бригада Военно-медицинского клинического центра Западного региона покинула место своей дислокации для участия в военных учениях, которые проходят по всей Украине.

Медики сменили белые халаты и костюмы на полевую форму одежды, а операционные блоки – на мобильные автоперевязочные. Уже сегодня они разделились на две бригады в центре Украины и развернули свою технику в разных регионах Украины. Бригады готовы к работе в полевых условиях.

Среди медиков – много участников миротворческих операций, они владеют опытом работы во время техногенных аварий. Работать в поле они будут пока не получат приказ вернуться в место постоянной дислокации.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

КУЛЬТУРНА ПІДТРИМКА

І полинула пісня до Криму...

У Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України під лозунгом "Ми – за майбутнє України" відбувся концерт на підтримку військовослужбовців Збройних Сил України, що служать в Автономній Республіці Крим.

Ініціаторами та організаторами дійства виступили Центральний будинок офіцерів та Всеукраїнське громадське об'єднання "Громадський Рух "За Майбутнє".

На початку заходу про непрості реалії теперішньої ситуації в Криму розповів представник Президента в АР Крим, народний депутат України Сергій Куніцин, який закликав триматися разом.

Начальник відділу Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України Олексій Сергієнко у своєму виступі наголосив, що солдати не самі – з ними вся Україна, а також побажав військовослужбовцям та їх сім'ям наснаги, витримки та сили.

Чимало слів на підтримку захисникам пролунало з вуст координатора ВГО "Громадський Рух "За Майбутнє" Михайла Харечка. Під час концерту він вийшов на прямий телефонний зв'язок з Кримом, і зал мав нагоду почути піднесені слова від офіцерів Командування Військово-Морських Сил ЗС України, командування 36-ої окремої бригади берегової охорони та військовослужбовцями 79-ої аеромобільної бригади. Розмова дала ясно зрозуміти: солдати віддано захищають свій народ і залишаються вірними присязі, з честю виконуючи свій обов'язок перед Україною.

Щоб передати військовослужбовцям свою повагу за їх мужність і відданість, у заході в одне велике мистецьке вогнище об'єдналися художні колективи з військових гарнізонів. Слова щирої підтримки лунали від вихованців Київського ліцею-інтернату "Кадетський корпус", мистецьких колективів Центрального будинку офіцерів – школи естрадного хору "Alice White" та гуртка "Джазстеп-танц-клас", а також майора Олександра Скудного з військового ліцею імені Івана Богуна.

Показово, що завдяки сприянню начальника Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України генерал-майора Івана Чубенка до заходу долучилися представники гарнізонів України. Від 15-го Гарнізонного будинку офіцерів, що дислокується у Хмельницькому, свій палкий привіт українським воїнам в Криму передала співачка Вікторія Бессараб. Старокостянтинівський гарнізон представили колективи 42-го ГБО – солістка народного аматорського гурту естрадної пісні "2+3" Катерина Аргунова та шоу-балет "Black Dance Imperial".

Варто зазначити, що приїзд делегації від Старокостянтинівського гарнізону став можливим за підтримки мера міста Старокостянтинова Миколи Мельничука та директора ТОВ "Нарс" Сергія Пономарьова.

Для морально-психологічної підтримки особового складу Збройних Сил України відеоверсію концерту буде надіслано до військових частин, що дислокуються в Криму.

За словами режисера-постановника заходу – начальника Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України полковника Євгена Блискуна, всебічна підтримка українських військовиків та їхніх родин з боку побратимів-військовослужбовців та всієї України є надзвичайно важливою. Проведення такого заходу є можливістю для дітей, молоді, ветеранів та всього українського народу подякувати захисникам за те, що бережуть мир і спокій нашої держави, і нагадати, що їх підтримують мільйони українців.

Леся Храбровська, Ірина Блискун. м. Київ.

НАРОД С АРМИЕЙ

Гражданская позиция

Авиакомпания "Днепр-Авиа" произвела заправку топливом боевых вертолетов армейской авиации Сухопутных войск Вооруженных Сил Украины.

Компания "Днепр-Авиа" принадлежит украинскому бизнесмену и губернатору Днепропетровской области Игорю Коломойскому. Наша редакция связалась с военными вертолётчиками. Они подтвердили, топливо – отличного качества. Его поставили достаточно, чтобы выполнить необходимые полёты в рамках тактических учений, которые проходят по всей Украине.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

НА ПОЛЬОТАХ

У Старокостянтинівській бригаді тактичної авіації імені Петра Франка Повітряних Сил Збройних Сил України відбулась денна з переходом у ніч льотна зміна. Польоти екіпажів на бойових бомбардувальниках Су-24М і Су-24МР та навчально-тренувальних літаках Л-39 "Альбатрос" пройшли в рамках льотно-тактичних навчань на перевірку рівня готовності визначених екіпажів бригади до виконання завдань за призначенням.

Українські військові льотчики літають вдень і вночі

Льотчики, інженери і техніки, військовослужбовці підрозділів забезпечення – усі з раннього ранку і до пізнього вечора – на аеродромі, адже польоти проводяться якщо не кожного дня, то через день – точно. Завдання стандартні. Екіпажі вдень і вночі у простих і складних метеорологічних умовах відпрацьовують навички пілотування, навігації, вдосконалюють індивідуальну льотну майстерність за курсом бойової підготовки авіації Збройних Сил України.

Заступник командира бригади по роботі з особовим складом підполковник Микола Старушик, у свою чергу, додав, що з огляду на нинішні події у Криму, де заблокованими залишаються чимало військовослужбовців частин і підрозділів Збройних Сил України, льотно-підйомний склад Старокостянтинівської бригади усі, як один, стверджують про свою моральну, психологічну і професійну готовність у кожну хвилину прийти на допомогу своїм бойовим побратимам.

Андрій Агєєв. м.Старокостянтинів.
Фото автора.

НА ПІДСИЛЕННЯ

Хмельницькі курсанти-прикордонники вирушили на східний кордон

Понад три сотні курсантів старших курсів Національної академії прикордонної служби України 15 березня вирушили на підсилення кордону на сході України.

Субота. Шоста ранку. На території академії гамірно: прикордонники пакують особисті речі, продукти, зібрані на Хмельницькому Майдані, та весь необхідний для життя провіант. Мовчазні керівники час від часу дають якісь вказівки, працівниці їдальні з тривогою спостерігають за усім, що відбувається, а по зовнішньому периметру території академії стоять батьки, рідні та близькі, які прийшли провести – кожен свого, рідного прикордонника на виконання безпосереднього обов'язку – захисту кордону.

"У кожної людини є момент істини. Момент істини сьогодні наступив і в нас. Ви зробили свідомий вибір, коли одягли на свої плечі погони курсантів Національної академії державної прикордонної служби України. Разом із погонами ви взяли на себе відповідальність за державу, за її кордони, народ і в цілому за Україну, – зазначив на шикуванні ректор академії Валерій Райко. – Академія зробила все для того, щоб підняти ваш рівень професіоналізму, щоб ви стали захисниками Вітчизни. Ми впевнені в кожному з вас, впевнені в тому, що усі завдання, які будуть визначені на кордоні України, будуть виконані".

Напутні слова ветерана-прикордонника, благословення священика, останні збори і… в дорогу. За словами ректора академії Валерія Райка, особовий склад – 306 чоловік та 68 автомобілів – повністю готовий до виконання поставлених завдань і з честю їх виконає.

СПІВРОБІТНИЦТВО

"Північний сокіл – 2014": місія триває

12 березня, згідно зі Зведеним переліком заходів міжнародного військового співробітництва Міністерства оборони України та Збройних Сил України на березень-квітень 2014 року, а також Меморандуму про взаєморозуміння між Міністерством оборони України та Міністерством оборони Королівства Данія у сфері авіаційно-транспортних перевезень та технічної угоди розпочалася спільна українсько-данська військово-транспортна операція з перевезення пального на острові Гренландія "Північний сокіл – 2014".

З Борисполя до авіабази "Ольборг" ВПС Данії на літаку Іл-76МД ЗС України відбула група українських авіаторів на чолі з заступником начальника авіації Командування Повітряних Сил ЗС України полковником Олександром Кулібабою. До операції "Північний сокіл – 2014", що проходить шостий рік поспіль, залучається 20 українських військових у складі одного екіпажу та наземного інженерно-технічного персоналу бригади транспортної авіації ПС ЗС України, що дислокується у Мелітополі. Також у складі групи є офіцери-координатори від Командування Повітряних Сил ЗС України.

На авіабазі Королівських ВПС Данії "Ольборг" літак Іл-76МД Повітряних Сил ЗС України здійснив дозаправлення, пройшов відповідні процедури огляду та завантажив необхідне обладнання, яке невдовзі було доправлено на Гренландію. Після перельоту на аеродром "Туле" українські військові приступили до безпосереднього виконання завдання щодо транспортування пального і вантажів на станцію "Норд".

Так, станом на ранок 20 березня виконано 6 місій, під час яких здійснено перевезення 78 тонн вантажу і понад 62 тисяч літрів пального. Загальний наліт екіпажу з початку операції складав трохи більше 32 годин.

Слід додати, що під час цьогорічної операції українські військові льотчики планують перевезти майже 600 тисяч літрів пального та іншого вантажу для забезпечення життєдіяльності станції "Норд". Упродовж місії українські екіпажі планують виконати 58 польотів, провівши у полярному небі понад 100 годин. Триватиме операція до 10 квітня.

Андрій Яцик. "Крила України".

НА ОБОРОНУ БАТЬКІВЩИНИ

Люди просятся в… штрафники!

Как прав был тот, кто впервые озвучил мысль о том, что Путину удалось сделать то, чего не удавалось ни одному украинскому президенту на протяжении всех 22 лет независимости – по-настоящему сплотить народ Украины! Мы уже писали о том, что в военкоматы идут от мала до велика, мужчины и женщины, не нюхавшие пороха юнцы и опытные солдаты запаса, офицеры и даже генералы, представители десятков национальностей. И вот – вообще неожиданная и почти невероятная новость! Заключённые украинских тюрем просят в случае начала боевых действий сформировать, как в годы Великой Отечественной, штрафные батальоны и дать им возможность защитить Родину от агрессора.

Первыми о намерении присоединиться к возможной вооружённой борьбе украинской армии с захватчиками объявили заключённые кировоградской колонии особого режима, где содержится около тысячи рецидивистов.

Источник в пенитенциарной службе сообщил, что на днях украинские осуждённые получили обращение от криминалитета России с предложением устроить бунты. Однако в ответ заключённые решили помочь властям защищать Родину. Как известно, "сидельцы" на сотрудничество с администрацией не идут никогда, лишь в самых крайних случаях, очевидно, таких, как этот… Осуждённые утверждают, что в такое сложное время, когда решается судьба Украины, даже те, кто отбывает наказание, не могут остаться в стороне, поэтому настаивают на создании штрафных батальонов.

– Осуждённые обратились с вопросом, имеют ли они право участвовать в защите независимости Украины в случае такой ситуации, которая сложилась сейчас, – рассказал заместитель руководителя Кировоградского ГПС подполковник внутренней службы Павел Краморов. – Написали заявления, принесли начальнику с просьбой призвать их на действительную военную службу. Можно расценивать это как патриотический порыв!

Однако на данный момент патриотическому порыву арестантов препятствуют украинские законы. А заключённые утверждают: их инициативу поддержат в большинстве других украинских тюрем. К тому же, среди осужденных немало специалистов редких военных специальностей и во время боевых действий они смогли бы реабилитироваться перед Отечеством.

Вот так вот отреагировали на интервенцию Кремля украинские "сидельцы". Если они, презрев авторитет российских криминальных лидеров, обратились к администрации, это говорит очень о многом! Народ действительно сплотился как никогда! А ещё это говорит о грязных методах захватчиков. Если Верховный Главнокомандующий российской армией уже не гнушается такими способами поставить Украину на колени, то о чём вообще может идти речь?! Ну, а то, что это не может быть инициативой самых российских авторитетов, сомневаться не приходится: какое им дело до того, что творится в своей, а тем более – в чужой стране…

Кто знает, будет ли необходимость в создании штрафных батальонов… Но, так или иначе, слово сказано, и это слово достойно уважения!

Олексій Тригуб.
"Крила України".

ДОБРОВОЛЬЦІ

Тисячі бажаючих боронити Україну “штурмують” військкомати

17 березня Верховна Рада України ухвалила закон, яким затверджено Указ в.о. Президента України “Про часткову мобілізацію”, згідно з яким передбачено мобілізацію 20 тис. осіб до лав Збройних Сил України та ще 20 тис. осіб – до Національної гвардії. З моменту його опублікування військові комісаріати в усіх регіонах нашої держави розпочали роботу щодо призову військовозобов`язаних, зокрема й резервістів, в обсягах, визначених мобілізаційними планами з урахуванням резерву на військову службу громадян України. За інформацією, яка надходить з усіх куточків України, до військкоматів вже в перший день звернулись десятки тисяч добровольців.

Тільки на Львівщині бажаючих зі зброєю в руках боронити нашу країну від можливої зовнішньої агресії набралось майже 4 тисячі. Після попереднього вивчення цих громадян фахівці комісаріатів з’ясували, що половина з них при потребі може бути призвана до лав українського війська.

– Спеціалісти обласного військового комісаріату працюють практично без вихідних, люди знаходяться на робочих місцях стільки, скільки потребує ситуація, – розповідає заступник обласного військового комісара з виховної роботи підполковник Борис Андреєв, – сьогодні наші фахівці працюють за декількома напрямками. Зараз у військових комісаріатах Львівщини тривають навчальні збори з військовозобов’язаними. Мета зборів – відновити знання та навички до такого рівня, аби військовозобов’язані змогли після призову до війська на високому рівні працювати за фахом. Ми ретельно перевірили всі наші мобілізаційні ресурси – це і люди, і техніка, викликали кожного, перевірили, чи є людина в Україні, чи готова вона стати на захист країни. Це ж стосується і техніки. Відтак, при отриманні відповідних завдань в стислі терміни ми зможемо скерувати у військові частини Збройних Сил України та Національної гвардії необхідну кількість новобранців.

Військовозобов’язані, які залучені до навчальних зборів, після їх завершення отримають за місцем праці середньомісячну зарплату. А потім Міністерство оборони України компенсує цю суму підприємству. А військовозобов’язані, які будуть призвані на військову службу з дня зарахування у списки військової частини, будуть мати такі ж самі права, як і військовослужбовці. Держава надасть їм медичне, речове і грошове забезпечення у розмірі від трьох тисяч гривень для рядових і сержантів. Також на них розповсюджуватимуться усі інші пільги, які передбачені для військовослужбовців.

– Настрій у військовозобов’язаних добрий, вони запевняють, що готові виконати свій громадянський обов’язок щодо захисту своєї Батьківщини, – додав Борис Андреєв.

У військових комісаріатах Рівненщини також очікують на добровольців. Перевага надається військовозобов’язаним, які вже служили в армії та мають бажання бути призваними на військову службу за контрактом. В першу чергу, відбір особового складу здійснюється в аеромобільні частини, до військ спецпризначення, танкових, механізованих і артилерійських підрозділів. Окремо проводиться рекрутинг до Національної гвардії.

Точної кількості необхідного особового складу та деталі проведення мобілізаційних заходів у військових комісаріатах Рівненщини не розголошують, посилаючись на те, що це – службова інформація і оприлюднюватися, відповідно до чинних законів України, не буде. Відомо, що триватиме вона 45 діб.

Владислав Назаркевич. “Крила України”. Олександр Гайн. м.Рівне.

Украина-Россия: хронология конфликта

06.03.14

Россия усилила блокаду украинских воинских частей в Крыму. В Феодосии и Керчи блокирование украинских частей продолжается.

Украинские военные отразили попытку штурма военной базы в Евпатории и заявили, что не намерены ее сдавать.

“Украинская армия не сдается”, – керченские морпехи в заблокированной российскими военными части устроили концерт.

Российские военные затопили корабль на входе в южную военно-морскую базу Украинского флота, чтобы заблокировать украинские корабли. Российские военные затопили корабль “Очаков”, перекрыв выход из бухты Донузлав.

07.03.14

В пятницу в 7:30 утра Черноморский флот России взорвал и затопил свое водолазное судно на озере Донузлав в районе Южной военной базы Вооруженных Сил Украины. Заблокирована вся 5-я бригада надводных кораблей.

В Севастополе российские оккупанты штурмуют командный пункт тактической группы “Крым”. Военные Российской Федерации требуют сдачи КП.

08.03.14

Украинские военные отстояли пункт “Крым”. Российские оккупанты покинули территорию воинской части. В Севастополь грузовики привезли новых российских оккупантов и кубанских казаков.

Вооруженные “боевики” Аксенова заняли военный комиссариат в Симферополе, расставив на этажах автоматчиков. **В Евпатории российские оккупанты предъявили ультиматум. Требуют, чтоб украинские солдаты покинули воинскую часть без оружия.**

09.03.14

Российские военные обстреляли позиции 174-й зенитно-ракетной бригады ВС Украины в Севастополе из снайперской винтовки СВД 7,62 мм.

В Джанкое военные без знаков различия контролируют контрольно-пропускной пункт военного аэродрома и объекты воинской части А1387. Аэродром в Саках захвачен российскими войсками.

Российские боевики выдвинули ультиматум украинским морпехам в Керчи: требуют сдаться до 16 марта.

Украинским военным морякам обещано денежное содержание по стандартам РФ и прочие преференции, в случае отказа – грозят силой.

Оккупанты захватили ракетную часть в Черноморском и разоружили личный состав.

Пророссийские боевики захватили военный госпиталь в Симферополе. Врачи не могут попасть к тяжелобольным пациентам.

Вооруженные люди пытаются захватить воинскую часть в Бахчисарае. Солдаты российской армии пытаются захватить командный пункт аэродрома в Новофедоровке.

Под Бахчисараем (АР Крым) начался захват автомобильного батальона ВМС Украины.

10.03.14

Около 120 российских десантников окружили военный городок на мысе Тарханкут. Готовятся к штурму.

11.03.14

Около 30 грузовиков въехали на территорию захваченной российскими оккупантами воинской части ВМС в Черноморском. На территории сейчас пребывает 200-250 российских военных.

Пророссийские силы до сих пор контролируют взлетно-посадочную полосу военного аэродрома в Новофедоровке и диспетчерский пункт в в/ч А1100. Остальные территории контролируют украинские войска.

“Мы будем делать все от нас зависящее и защищать украинцев”, – моряки ВМС Украины благодарят за поддержку.

Бандиты Аксенова собираются вокруг базы украинских артиллеристов под Симферополем.

Воинскую часть в Бахчисарае А3835 пытались переманить на сторону марионетки Аксенова за 4000 грн единоразово и 100 грн посуточно.

11.03.14

В Инкермане военные РФ с гранатометами грозят штурмовать склады с боеприпасами.

На аэродроме Бельбек начался пожар. За час до этого произошло отключение энергоснабжения на территории админздания части, отмечают украинские военнослужащие. Около полуночи пожар был ликвидирован.

На аэродроме в Джанкое находятся 300 военнослужащих РФ. Развернут полевой медпункт.

Количество российских военных на территории захваченной ракетной технической части в Черноморском увеличилось до 600 человек.

Российские оккупанты угрожают взять штурмом спецобъект дальней радиосвязи в Крыму.

12.03.14

Российские оккупанты захватили пост радиотехнической разведки в селе Оленевка в Крыму. **Радиотехнический батальон “Ай-Петри” окружили российские автоматчики и выдвинули ультиматум выключить всю аппаратуру.**

Военнослужащие ЗРП под Евпаторией отказались исполнять ультиматум о сложении оружия.

В Бахчисарае российские боевики грабят украинскую воинскую часть. Десяток бронетранспортеров с российскими военнослужащими заблокировали батальон морской пехоты ВМС Украины в Керчи.

На военном аэродроме “Кировское” (научно-испытательный центр украинской авиации) находятся 3 бронеавтомобиля “Тигр”, 4 КамАЗа, 40 военнослужащих РФ.

Радиотехнический батальон “Ай-Петри” блокируют российские автоматчики.

13.03.14

Продолжается блокада 13-го фотограмметрического центра в Симферополе. Выход из центра заблокирован железобетонными блоками.

На территории автобатальона в Бахчисарае прибыли неизвестные представители Крыма, которые требуют от украинских офицеров передать им военное имущество.

14.03.14

25 тонн продовольственных товаров, собранных фермерами Ровенской области, все-таки попали в заблокированную российскими военными и пророссийскими радикалами Южную военно-морскую базу ВС Украины в Новоозерном. Российские оккупанты взорвали и затопили еще один корабль на выходе из бухты Донузлав.

Военнослужащие РФ захватили технические позиции подразделения, дислоцированного в с. Уютное в окрестностях Евпатории, и обесточили их.

Офицеры и морпехи 1-го феодосийского отдельного батальона морской пехоты рассказали о своей готовности к активной вооруженной обороне.

Офицеры Бахчисарайской части, заблокированные российскими военными, снова подняли украинский флаг. Но в ответ оккупанты подогнали технику и взяли их под прицел.

15.03.14

Вооруженные “бойцы” Аксенова угрожают штурмовать военный объект “Цоколь” в Севастополе. В Симферополе российские снайперы осмотрели территорию воинской части с крыш близлежащих домов. Бывший “Беркут” и российские оккупанты совместно окружают зенитно-ракетный полк в Евпатории.

Возле поселка Стрелковое (Арбатская стрелка, Херсонская область) с вертолетов высадился десант из 40 пехотинцев российских войск. Украинские военные дали отпор оккупантам.

В Севастополе около 17:00 военнослужащие РФ захватили помещение Севастопольской прокуратуры по надзору за соблюдением законов в военной сфере.

16.03.14

Российские казаки вынуждают украинских военных принять участие в “референдуме”.

Вооруженные бандиты Аксенова вывозят топливо с базы хранения в Симферополе.

Тенюх: “С российскими военными удалось договориться о перемирии до 21 марта – после референдума украинские воинские части разблокируют”.

17.03.14

Командиру автомобильного батальона ВМС Украины в Бахчисарае выдвинули ультиматум посланцы командования ЧФ РФ.

В Севастополе, в 191-ом учебном центре ВМС Украины, состоялась церемония принятия воинской присяги на верность народу Украины.

18.03.14

В Севастополе российские военные заблокировали Учебный центр и базу вооружения ВМС Украины, активисты “самообороны” заблокировали центр радиотехнической разведки ВМС Украины.

Оккупанты угрожают уголовными делами украинским военнослужащим морской авиационной бригады ВМС Украины в Новофедоровке Сакского района.

В Симферополе российские оккупанты штурмуют фотограмметрический центр ВС Украины. **Используют снайперов. Убит украинский военный, еще двое тяжело ранены.** По городу катится волна насилия и провокаций со стороны российских войск и их прислужников из числа т.н. “самообороны”. Неизвестные похитили полковника Службы внешней разведки Украины. Украинские военные получили приказ применять оружие в случае угрозы жизни.

19.03.14

В Донузлаве украинские моряки держат активную оборону с гранатами в руках. В Севастополе гражданские завалили забор и зашли на территорию штаба командования ВМС Украины.

Командующий ВМС Украины контр-адмирал С.Гайдук ведет переговоры с командующей ЧФ РФ вице-адмиралом Витко. Премьер-министр Украины А.Яценюк поручил первому вице-премьеру В.Яреме и и. о. Минобороны И.Тенюху отбыть в Крым для деэскалации конфликта.

Российские солдаты штурмуют Южную военно-морскую базу ВМС Украины в Новоозерном возле Евпатории.

Ярему и Тенюха не впустили в Крым, по данному факту и по ситуации в Крыму в целом состоится экстренное заседание СНБО Украины.

Российские спецслужбы задержали командующего ВМС Украины С.Гайдука. В прокуратуре Севастополя заявили, что, по их данным, С.Гайдук “транслировал в воинские части Украины пришедший из Киева приказ применить оружие в отношении мирных граждан”.

В Севастополе спецназовцы ГРУ России пытаются блокировать ракетный дивизион ВМС Украины. **В Евпатории солдаты чеченского батальона “Восток” выдворили украинских метрологов из воинской базы: есть пострадавшие.** Офицеры и сотрудники Базы измерений ВС Украины в ходе силового противостояния получили травмы.

Штаб ВМС Украины захвачен и разграблен сепаратистами, наши военные не сдаются. Ограблен ряд служебных помещений, основные админздания взяты под контроль российских военными, в то же время в штабе остаются представители командования украинского флота, начальники основных управлений, отделов и служб штаба.

Неизвестные со светошумовыми гранатами пытались штурмовать авиабазу “Бельбек”. Военнослужащие открыли огонь.

Турчинов дал самопровозглашенной власти Крыма 3 часа для освобождения всех заложников.

20.03.14

На территорию Бахчисарайского автобата въехали два грузовика с автоматчиками, которые выгнали украинских военных из части.

Россия освободила всех украинских заложников в Крыму.

Россияне идут на штурм тактической группы “Крым”. Украинские военные намерены держаться до последнего.

НАЦІОНАЛЬНА ГВАРДІЯ

Малинові берети повертаються

13 березня вступив у дію Закон України “Про Національну гвардію України”. Основою для створення, або відновлення Національної гвардії, стануть військові частини Внутрішніх військ під крилом Міністерства внутрішніх справ. Керуючись непростою ситуацією, яка склалася в державі, із агресивним “братнім сусідом” на північному сході, набирати рекрутів у Нацгвардію почали одразу. Декілька майданівських сотень під патріотичні пісні невідкладно вирушили в одну з військових частин ВВ. Щоправда, у перші ж дні їхнього перебування чоловіки неоднозначно сприймають військову дійсність.

Ось як пише у соцмережах один із новоспечених гвардійців. “…Ми не думали, що нами буде командувати міліція, всіх хлопців це дратує. Вони на нас по-вовчому дивляться, ми на них… Думали, що їдемо вчитися у вояків… Від учора і дотепер ми: пообідали, зробили списки, покупалися, повечеряли, вистроїлися, перевірили чи всі на місці, лягли спати. Сьогодні в 6:00 підйом, построїлися, перекличка, пішли снідати, построїлися, пішли “вчитися” віддавати честь “міліції”, марширувати… Хочеться якоїсь дії, навчання, військової підготовки…”

Гарячі серця, зрештою, можна зрозуміти. Тому рекрутам говорять: “не все одразу”, військовий вишкіл має бути поетапним, навіть у стислі терміни.

Крім того, хлопцям треба здолати і певний психологічний бар’єр. Ще вчора вони з бійцями ВВ стояли по різні боки барикад. Мабуть, багато стусанів один одному надавали, не кажучи уже про кийки, гумові кулі, бруківку і “коктейлі”. Тепер цих чоловіків має об’єднати одна ідея, радше обов’язок – захист Батьківщини від зовнішньої агресії. Саме тому тисячі українців добровільно записуються на службу в Національну гвардію. За словами Міністра МВС Арсена Авакова, станом на 17 березня у лави гвардії записалося близько 4000 осіб. Цю цифру планують збільшити до двадцяти тисяч. Загалом, чисельність Національної гвардії України може складати до 40 тис. військовослужбовців.

Звичайно, даний закон має певні суперечності, постає багато запитань щодо його реалізації, зокрема фінансової складової. Безумовно, в подальшому його будуть доопрацьовувати й удосконалювати. Однак саме зараз треба набрати людей для формування підрозділів, їхньої бойової підготовки у найкоротші терміни. А той бойовий дух, про який останнім часом так багато говорять і який є найбільшим козирем українців, треба використати з максимальним ефектом. Треба забути про всі кровні образи та чвари і пліч-пліч ставати на захист рідної землі, своєї домівки та рідних людей…

Наразі гвардійці проходять підготовку на військових полігонах країни. Вони вчаться прийомам рукопашного бою, правилам поводження із зброєю та тренуються у влучності із різних видів озброєння.

Тож на Національну гвардію України покладено чимало функцій. Ось по пунктах (із Закону):

1) захист конституційного ладу України, цілісності її території від спроб зміни їх насильницьким шляхом;

2) охорона громадського порядку, забезпечення захисту та охорони життя, здоров’я, прав, свобод і законних інтересів громадян;

3) участь у забезпеченні громадської безпеки та охорони громадського порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів, що створюють небезпеку для життя та здоров’я громадян;

4) забезпечення охорони органів державної влади, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, участь у здійсненні заходів державної охорони органів державної влади та посадових осіб;

5) охорона ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об’єктів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;

6) охорона спеціальних вантажів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;

7) охорона дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні;

8) охорона центральних баз матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України;

9) участь у здійсненні заходів, пов’язаних з припиненням збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні, а також заходів щодо недопущення масового переходу державного кордону з території суміжних держав;

10) участь у спеціальних операціях із знешкодження озброєних злочинців, припиненні діяльності не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань (груп), організованих груп та злочинних організацій на території України, а також у заходах, пов’язаних із припиненням терористичної діяльності;

11) участь у припиненні масових заворушень, що супроводжуються насильством над громадянами;

12) участь у відновленні правопорядку у разі виникнення міжнаціональних і міжконфесійних конфліктів, розблокуванні або припиненні протиправних дій у разі захоплення важливих державних об’єктів або місцевостей, що загрожує безпеці громадян і порушує нормальну діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

13) участь у підтриманні або відновленні правопорядку в районах виникнення особливо тяжких надзвичайних ситуацій техногенного чи природного характеру (стихійного лиха, катастроф, особливо великих пожеж, застосування засобів ураження, пандемій, панзоотій тощо), що створюють загрозу життю та здоров’ю населення;

14) участь у відновленні конституційного правопорядку у разі здійснення спроб захоплення державної влади чи зміни конституційного ладу шляхом насильства, у відновленні діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування;

15) участь у ліквідації наслідків надзвичайних або кризових ситуацій на об’єктах, що нею охороняються;

16) участь у здійсненні заходів правового режиму воєнного стану;

17) виконання завдань територіальної оборони;

18) оборона важливих державних об’єктів, спеціальних вантажів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, баз військового та матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України.

Крім того, у Законі передбачено обов’язки Національної гвардії України, права та відповідальність військовослужбовців, проходження військової служби і трудові відносини, загальна структура, чисельність та організація діяльності, фінансове та матеріально-технічне забезпечення, контроль за діяльністю національної гвардії України та інші положення.

Вступити до лав національної гвардії може кожен, хто відповідає певним критеріям. Довідкову інформацію та телефони вербувальників у Києві та регіонах можна знайти на сайті Міністерства внутрішніх справ:
http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1000770

Юрій Ігнат.
“Крила України”.

ОДЕССА

В эти нелёгкие для нашей страны дни, когда против Украины выступила ближайшая её соседка Россия страна – которую украинский народ никогда не рассматривал как вероятного противника, и тем более – агрессора, всем нам, людям в погонах, необходимо быть начеку, как говорится, застёгнутыми на все пуговицы. И тем более это относится к тем, кто несёт службу – караульным, патрульным, дежурным, дневальным и так далее.

Проинструктированный совестью

Вдвойне мобилизовать весь свой опыт, навыки и умения должны те, чья служба проходит непосредственно в зоне российско-украинского конфликта, в Крыму, а также в южных и восточных областях страны. Не исключение – Одесская область, которая и от Крыма не так уж далеко, и к морю имеет выход, и, к тому же, граничит с Молдовой, а вернее – с её наиболее взрывоопасным регионом – Приднестровьем. Именно на территории непризнанной миром Приднестровской Молдавской Республики с началом конфликта в Крыму активизировалась деятельность российских спецслужб. Госпогранслужба Украины готовится к возможным провокациям на этом участке границы и предупреждает об этом армию и граждан Украины.

Зенитная ракетная бригада, которой командует полковник Игорь Колесник, дислоцируется неподалёку от Жемчужины у моря. По словам начальника зенитных ракетных войск Воздушных Сил ВС Украины генерал-майора Дмитрия Карпенко, этот командир возглавил часть каких-нибудь две недели назад. За такой краткий срок состояние вооружения и военной техники в части ощутимо улучшилось, существенно восстановилась боеготовность ЗРК С-300ПС, а также организация повседневной жизнедеятельности части в целом.

Яркий пример тому – случай, недавно произошедший в бригаде. Ночью, находясь в окопе, патрульный смены усиления солдат Александр Лукичов вдруг увидел двоих неизвестных, пытающихся перелезть через ограждение поста технической территории стартовой позиции зенитного ракетного дивизиона. Что и говорить, время злоумышленники выбрали как нельзя лучше! Ведь всем, кто служил в армии, известно, что смена часового с трёх часов ночи до пяти утра – это самое тяжёлое время, когда человека больше всего смаривает сон. Но проинструктированный командирами и собственной совестью солдат Лукичов был бдительным и гнал сон от себя как мог. Нарушителей границы поста Александр увидел сразу.

– Стой, кто идёт! – подал команду он.

Реакции нарушителей – ноль.

– Стой, стрелять буду!

И только теперь нарушители замерли на мгновение и бросились наутёк. Не мешкая ни минуты, патрульный вызвал резервную группу. Однако, когда она прибыла на место, от нарушителей уже и след простыл.

В восемь сорок утра во время патрулирования периметр огороженной технической территории обходили солдаты М. Елаш и А. Балан. Зная о происшедшем ночью, они были бдительны вдвойне. И вот их бдительность и внимательность были вознаграждены – за забором дивизиона они заметили лежащие на земле охотничье ружьё, стреляные гильзы и несколько боевых патронов. Старания Александра Лукичева в овладении воинской наукой и его бдительность при несении службы достойно отмечены высшим командованием – на днях перед строем часть комбриг торжественно вручил солдату Александру Лукичову грамоту командующего Воздушными Силами ВС Украины.

– Служу украинскому народу!!! – разнеслось над плацем…

Олексій Тригуб. “Крила України”.

ЗАПОРІЖЖЯ

Затримано порушників

О 20.30 19 березня до зонального відділу Військової служби правопорядку у Збройних Силах України надійшла інформація про затримання цивільних осіб, які намагалися незаконно проникнути на територію бригади транспортної авіації Повітряних Сил ЗС України, що дислокується у Мелітополі.

За попередньою інформацією, патрулем у складі старшого солдата військової служби за контрактом Ю.Андрейченка та старшого солдата О.Кучеркова поблизу складів авіаційного озброєння було помічено легковий автомобіль “Хонда Аккорд” (д/н АР 5471 СМ), з якого вийшли три невідомі цивільні особи та спробували потрапити на територію частини.

Військовослужбовці негайно викликали резервну групу варти. Невідомі почали рухатись на військовослужбовця резервної групи старшого солдата П.Попова, який попередив їх вигуком “Стій, стріляти буду”, та після невиконання вимоги зупинитись застосував зброю згідно зі Статутом – здійснив попереджувальний постріл угору, після якого невідомі лягли на землю. Затримані були передані патрульному наряду Мелітопольського МВ УМВС України в Запорізькій області. Особи затриманих встановлюються.

Ремонт і модернізація безкоштовними не бувають

За даними "Білої книги" Збройних Сил України за 2012 рік, більш нового видання на сьогодні поки що немає, у бойовому строю Повітряних Сил Збройних Сил України стоять 160 бойових та 25 транспортних літаків. Всі вони перебувають в експлуатації більше 20 років, проте, як свідчить досвід експлуатації сучасних літальних апаратів в інших країнах, за належного підтримання їх у справному стані та своєчасної модернізації вони ще довго можуть служити справі зміцнення обороноздатності нашої Вітчизни.

Ще з радянських часів на території України діяла розгалужена мережа підприємств з ремонту та модернізації бойової техніки. Військова авіація – не виняток. Проте її особливість, як і решти української оборонної промисловості, була в тому, що вітчизняні АРЗ були лише часткою єдиної радянської системи військового ремонту. Жодне підприємство не мало повного виробничого циклу. Розпочата в перші роки незалежності України робота щодо замикання циклу ремонту озброєння та військової техніки на національній території на початку нинішнього століття дала свої результати. Більшість механізмів, вузлів та агрегатів ремонтувалися на українських АРЗ. Згодом розпочалася робота з модернізації авіатехніки. Вона мала на меті підвищити бойові можливості літаків та вертольотів Збройних Сил України та мінімізувати залежність від російських комплектуючих при виконанні цих робіт.

Серед перших був прийнятий на озброєння модернізований на ДП "Запорізький ДАРЗ" штурмовик Су-25М1, так звана мала українська модернізація цього літака. На ньому замість штатного аналогового було встановлено цифровий приціл розробки КП СКБ "Арсенал", удосконалена система навігації, котра дозволила виконувати навігаційне бомбометання, виконано ряд інших удосконалень, які приблизно на 30% підвищили бойовий потенціал літака. Незважаючи на певну критику щодо обмеженості модернізації літака, вона вийшла настільки вдалою, що протягом кількох років цією пропозицією скористалися кілька закордонних замовників, причому за даним варіантом були модернізовані не тільки Су-25, а й винищувачі-бомбардувальники Су-17М4. За останні роки в Україні було модернізовано менше 10 Су-25 та кілька Су-25УБ.

Наступним кроком стала модернізація МіГ-29 у варіант МіГ-29МУ1 на Львівському ДАРЗ, яку місцеві фахівці проводили спільно з ЗАТ "Фазатрон-Україна". Спеціалісти відмічають, що даний варіант модернізації, по суті, не можна вважати модернізацією як такою, адже оновлені блоки тільки значно збільшили надійність роботи РЛС літака, проте не покращили її параметри. Першими модернізацію літака замовили представники Азербайджану і залишилися надзвичайно задоволені роботою львівських майстрів. Планувалося, що в подальшому будуть внесені зміни, які дозволять використовувати з цього винищувача ракети "повітря-земля". Проте роботи так і не пройшли стадію випробувань. На сьогодні львів'яни передали в одну з бригад тактичної авіації кілька МіГ-29МУ1.

Підвищити бойовий потенціал української авіації покликана і модернізація навчально-тренувального літака Л-39, яка проводилася на Одеському авіапідприємстві. Спільно з колегами з інших підприємств та наукових установ України одесити запропонували підсилити бойову міць літака та перетворити його в легкий штурмовик. Проте, як і інші варіанти посилення бойового потенціалу літаків української авіації, і цей не пройшов стадії випробувань. Не вистачило коштів. Були випробувані та надійшли в авіаційні частини лише обмежена кількість Л-39М1, що дозволяють значно розширити можливості цього літака у підготовці льотного складу до різних видів застосування бойових літаків.

Слід відзначити, що повноцінне використання модернізованих літаків стримується ще й відсутністю наземної інфраструктури, яка теж коштує немало грошей і якої сьогодні на аеродромах вкрай не вистачає.

Ще за радянських часів в Україні були зосереджені розробка літаків військово-транспортної авіації та двигунобудування.

Незважаючи на особливості "братньої дружби народів", обидві ці галузі з перемінним успіхом в незалежній Україні продовжували розвиватися. Інше питання, як? Про епопею Ан-70 не говорив тільки той, хто не говорив про українську промисловість взагалі. Проте особливістю виготовлення цього унікального за безліччю параметрів літака було те, що як тільки прихо-див час отримувати результати, у нас не вистачало грошей. Хоча, за певного бажання наших державних мужів, ситуацію, на думку багатьох експертів, можна було б владнати, і літаки вже приносили б дивіденди і власникам, і українській державі в цілому, і українській військовій авіації зокрема.

Україна, попри труднощі і перепони, змогла довести до стадії виробництва літаки Ан-140 і Ан-148/Ан-158.Попри численні критичні зауваження, обидва типи, незважаючи на непрості міждержавні відносини, активно закуповують і державні структури Росії, і приватні компанії.

Активно весь час розвивалося вітчизняне двигунобудування. Саме завдяки українським двигунам став можливим політ навчально-тренувальних літаків російського Як-130 та китайського Л-15. Більше того, за деякими даними, Китай пропонував налагодити складання потрібної кількості літаків на одному з підприємств України з можливістю максимального оснащення їх українськими комплектуючими. Не вистачило грошей…

Завдяки активному пошуку українських двигунобудівників останніми роками вдалося зробити суттєвий прорив у створенні українського вертольота. На першому етапі це модернізація існуючих Мі-2 та Мі-8, а в подальшому – створення на їх основі української продукції, котра лише віддалено нагадуватиме російські розробки. Перший етап пройдений, Мі-8МСБ довів свою перспективність, на цій машині встановили кілька рекордів. Проте в держави, як завжди, на передові розробки не вистачило коштів.

Не менш важливим завданням для Повітряних Сил Збройних Сил України стало налагодження ремонту систем ППО. Свого часу роботи в цьому напрямку розпочинали кілька українських приватних та державних компаній, проте на позитивний результат вдалося вийти лише ДП "Укроборонсервіс". Починаючи з 2004 року, тут освоєно ремонт та продовження ресурсу ЗРК, які є на озброєнні ПС ЗС України. На початку це були С-300ПТ та С-300ПС, а згодом – "Бук М1". Комплекси були не тільки відремонтовані. Були розроблені та прийняті на озброєння власне українські твердотільні прилади НВЧ вітчизняного виробництва, освоєно поелементний ремонт та виготовлення блоків і схем, які сьогодні не випускаються ні в Україні, ні в Росії. Якість ремонту ЗРК на підприємствах ДП "Укроборонсервіс" задовольняє не тільки українських військових. Були повідомлення про успішно виконані контракти на ремонт та продовження ресурсу ЗРК типу С-300 ЗС Республіки Казахстан. Підприємства мають можливість виконувати і українські, і зарубіжні замовлення. Проте, як зазначив в одному з інтерв'ю начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Дмитро Карпенко, при мінімальній потребі у ремонті протягом року 3-4 ЗРК типу С-300 та 2-3 – "Бук М1", у нас ремонтувалися лише до двох ЗРК типу С-300, а середній ремонт "Бук М1" освоєний лише у 2012 році.

На виставці АВІАСВІТ-ХХІ, яка проходила у жовтні 2012 року, були представлені модернізовані в Україні засоби РТВ. Лише за рахунок заміни аналогових систем попереднього покоління на сучасні цифрові спеціалістам Холдингової компанії "Укрспецтехніка" вдалося значно поліпшити технічні характеристики радіолокаційних станцій, в рази підвищити надійність їх роботи та суттево зменшити кількість особового складу, задіяного в їх обслуговуванні та експлуатації, а багато процесів автоматизовані. Проте відсутність коштів стала причиною того, що ці комплекси поставлялися виключно на експорт, а в ЗС України проводилася лише дослідна експлуатація окремих зразків.

Досвід успішної діяльності останніми роками на світовому ринку товарів військового та подвійного призначення засвідчив, що, незважаючи на значні проблеми, українська оборонна промисловість не тільки змогла освоїти ремонт найскладнішої військової техніки, але й значно підвищити бойовий потенціал існуючих зразків озброєння за рахунок їх модернізації.

Віктор Гедз.
"Крила України".

Весна 2014-го: ЗС України “прокидаються від сплячки”

Інтерв’ю з начальником оперативного управління – заступником начальника штабу Командування ПС ЗС України генерал-майором Володимиром Гаморою.

– В даний час в Україні проводяться широкомасштабні навчання ЗС. Розкажіть, будь ласка, які завдання відпрацьовують підрозділи Повітряних Сил?

– В рамках проведення широкомасштабних навчань Збройних Сил України задіяні майже всі частини виду: понад 80 літаків і вертольотів тактичної, транспортної та спеціальної авіації, дивізіони зенітних ракетних військ та підрозділи радіотехнічних військ, частини розвідки і РЕБ, загалом – майже 10 тисяч військовослужбовців.

У ході перебазування підрозділів в райони навчань відпрацьовувалися питання подолання системи протиповітряної оборони, перехоплення повітряних цілей та авіаційної підтримки дій Сухопутних військ під час виконання ними тактичних бойових завдань з бойовими стрільбами, бомбометань на авіаційних полігонах.

За планами льотно-тактичних та тактико-спеціальних навчань відпрацьовуються питання організації взаємодії окремих підрозділів Повітряних Сил і Сухопутних військ, виконання спеціальних завдань щодо перекидання підрозділів високомобільних десантних військ, вантажів, ведення комплексної повітряної та візуальної розвідки, організації всебічного їх забезпечення, нарощування системи управління та перевірки її стійкого функціонування в умовах радіоперешкод. Паралельно здійснюються маневри та ведуться протиповітряні бої підрозділами зенітних ракетних військ, узгоджуються питання безпеки польотів авіації через бойові порядки підрозділів ППО. Під час виконання практичних дій військ в умовах, максимально наближених до бойових, оцінюються можливості озброєння і військової техніки, способи та прийоми застосування підрозділів різного призначення.

Попередній аналіз показав багато позитивних моментів, але відкрив і ряд недоліків. Як позитивне хочу відмітити, що в підсумку задіяний у навчаннях особовий склад буде готовий до виконання найрізноманітніших завдань у складі міжвидових угруповань військ. Зокрема, під час ліквідації незаконних збройних формувань, ведення територіальної оборони та локалізації збройного конфлікту. В таких умовах відбувається становлення командирської ланки, формування у командирів різного рівня вольових якостей у прийнятті виважених і нестандартних рішень.

Хочу також відмітити високий рівень підготовки та злагодженості дій підрозділів родів військ Повітряних Сил, у тому числі – з підрозділами Сухопутних військ. Існує чітка взаємодія під час виконання навчально-бойових завдань, майстерності та винахідливості у використанні різних тактичних прийомів ведення повітряних боїв льотними екіпажами.

До негативних моментів слід віднести низький рівень справності озброєння і військової техніки, матеріально-технічного забезпечення військ, відсутність сучасних засобів зв’язку та автоматизації процесів прийняття управлінських рішень, що не відповідає сучасним вимогам до оперативності, мобільності та захищеності управління військами (силами). Також це недостатня кількість проведених навчань в рамках міжвидової підготовки Збройних Сил України та їх практичної спрямованості з використанням усіх наявних полігонів.

Окрім того, на мою особисту думку, Збройні Сили України вже вкрай знесилені безкінечними військовими реформами, невизначеністю вектору свого майбутнього будівництва і розвитку, “занурились” в паперах щорічного перепрацювання керівних документів та бойових статутів.

– Повітряні Сили нещодавно отримали модернізовані літаки винищувальної авіації, системи навігації для транспортної авіації, тобто процес отримання сучасних зразків озброєння і авіаційної техніки має важливе значення. Розкажіть про перспективні програми розвитку і модернізації Повітряних Сил.

– Так, літаки і озброєння Повітряних Сил потребують модернізації, що пов’язане з об’єктивними причинами, такими як продовження термінів експлуатації існуючих зразків, модернізація авіаційної техніки до сучасних стандартів провідних країн світу та досягнення оперативної сумісності з озброєнням та системами. Одним з перспективних напрямків розвитку ПС стане удосконалення можливостей навчально-бойової авіації. Ми плануємо провести моніторинг основних зразків озброєння цієї техніки, які існують на міжнародному ринку, та обрати найкращий для себе варіант. В цьому плані великої уваги заслуговують навчальні літаки країн Західної Європи та Китаю.

– Найближчим часом Повітряні Сили планують провести міжнародне навчання “Безпечне небо – 2014”. Розкажіть, що це буде за навчання і які ще заходи міжнародного характеру плануються?

– Так, в цьому році, в рамках міжнародного військового співробітництва на двосторонній основі з Військово-повітряними силами Війська Польського сплановано проведення навчання “Безпечне небо-2014”. Це другий за історію створення Повітряних Сил захід, який проводиться між підрозділами тактичної авіації з відпрацюванням спільних завдань з охорони повітряного простору, протидії повітряному тероризму, перехоплення повітряних цілей, надання допомоги повітряним суднам за різних форс-мажорних обставин.

Перше навчання ми проводили в 2011 році з підрозділами тактичної авіації штату Алабама та Національної гвардії США з Каліфорнії в мальовничому та історично-культурному куточку нашої України місті Миргород в рамках підготовки до забезпечення проведення чемпіонату світу з футболу Євро-2012.

В цьому році ми плануємо провести цей захід у Івано-Франківську, з відпрацюванням аналогічного комплексу завдань і льотно-тактичних вправ. В рамках навчання передбачаємо досягти високого рівня сумісності та штабної культури у відпрацюванні організаційних, розпорядчих та планувальних документів, які відповідатимуть вимогам і стандартам штабів країн НАТО.

З боку Повітряних Сил України залучити до навчання екіпажі від п’яти авіаційних бригад. Це екіпажі тактичної авіації від Івано-Франківської, Васильківської, Миргородської авіаційних бригад та екіпажі від Вінницької та Бориспільської бригад транспортної авіації. Типи літаків відповідно – Су-27, МіГ-29, Л-39, Ан-26 та вертольоти Мі-8.

З боку Республіки Польща дані уточнюються, але попередньо визначено, що це будуть до десяти F-16, півдесятка МіГ-29 та до півтори сотні особового складу.

Крім того, за мету підготовки та проведення зазначеного заходу ми ставимо і перспективні цілі подальшого розвитку військового співробітництва з ВПС Війська Польського. Це розвиток військово-повітряних можливостей відповідно до стандартів НАТО та ІКАО, включаючи обмін даними про повітряну обстановку, екіпажі, авіаційну техніку, аеродроми, засоби управління та забезпечення, об’єднання цих можливостей у регіональні структури та програми (ASDE та інші). Також і залучення консультативно-дорадчої та практичної матеріально-технічної допомоги з боку Республіки Польща для досягнення визначеними органами управління, підрозділами та військовою інфраструктурою Повітряних Сил Збройних Сил України стандартів НАТО, пошук ефективних механізмів її реалізації. Окрім того, залучення можливостей Командування ВПС Війська Польського для підготовки підрозділів та особового складу українських Повітряних Сил, проведення спільних навчань, у тому числі і чергових сил з протиповітряної оборони.

Також планується провести оцінку НАТО літака Ан-26 “Віта”, екіпажу та мобільної медичної групи, їх сертифікацію в рамках ППОС та КОМ.

Іншим міжнародним заходом буде проведення двосторонніх навчань чергових сил з протиповітряної оборони між органами управління Повітряних Сил ЗС України та Військово-повітряних сил і військ ППО ЗС Республіки Білорусь. Його проведення планувалося на травень цього року, проте, зважаючи на складну військово-політичну обстановку, що склалася у відносинах Росії з Україною, Командування Повітряних Сил ініціюватиме його проведення у жовтні цього року.

Сьогодні Повітряні Сили на міжнародному рівні мають можливість забезпечити стратегічних партнерів країн Європи авіаційними перевезеннями. Наші екіпажі виконують поставлені завдання в дуже складних метеорологічних умовах і мають дуже високу оцінку своїх професійних навичок від наших партнерів.

Варто зауважити, що за ініціативою і фінансовою допомогою данської сторони ми розглядаємо сьогодні можливість створення Центру підготовки транспортної авіації з функціями планування перевезень та управління спеціальними діями військово-транспортної авіації. Це дозволить здійснювати спільну підготовку та проводити навчання екіпажів транспортників з виконанням відповідних функцій та завдань.

Сергій Фурдик.

ОЗБРОЄННЯ АРМІЇ

Можемо, але не маємо

Оборонно-промисловий комплекс України, створений ще при Радянському Союзі, за 23 роки незалежності суттєво здав свої колишні позиції. І це твердження сьогодні навряд чи викличе заперечення, яким би неприємним воно не видавалось. Здав, звісно, з різних причин – як об'єктивних, так і суб'єктивних. Але варто відзначити, що залишаючись ледь не покинутим напризволяще, науковцям і виробникам вдалось правдами й і неправдами хоч частково, але зберегти свій потенціал, не розтративши його остаточно на візочки чи сіялки. Нерідко працюючи собі на збиток, наукові установи та підприємства продовжували видавати "на гора" нові розробки, які нерідко вражали світ, нагадуючи тим самим, що залишився ще "порох у порохівницях". Незавжди їхня праця була гідно оцінена і оплачена. Вони робили і продовжують робити те, що від них залежить, сподіваючись, що усе це не даремно. Яку оцінку цьому пострадянському періоду дадуть наші нащадки, ми можемо лише здогадуватись. Але те, що його вже сьогодні можна вважати періодом невірно розставлених акцентів, – це ще один беззаперечний факт, який, можливо, наші діти нам ніколи не вибачать.

БТР-4.

Броня міцна...

Після розпаду СРСР Україна успадкувала значну кількість танків Т-64. Більшість з них не відповідала сучасним вимогам, водночас брак фінансування не дозволяв замінити їх новими. В таких умовах єдиною можливістю суттєво підвищити боєздатність військ стала капітальна модернізація техніки. Її результат – танк БМ "Булат", який за сукупністю тактико-технічних характеристик перевершує найбільш поширені на теренах колишнього СРСР зразки основних бойових танків (Т-72АВ/Б і Т-80БВ) і наближається до сучасних машин, таких як Т-90А і БМ "Оплот".

"Дозор-Б".

Станом на 2013 рік у ЗС України налічується майже 1800 танків Т-64, 650 з яких знаходиться на зберіганні. Окрім цього, за офіційними даними, у Сухопутних військах налічується 76 танків БМ "Булат" і до десятка найсучасніших вітчизняних бойових машин "Оплот". Остання є по-справжньому унікальною бойовою машиною, яка за багатьма параметрами перевершує кращі зарубіжні зразки. Слід зазначити, що до кінця 2018 року, згідно з програмою переозброєння, в українській армії повинно бути 50 БМ "Оплот". А поки ми плануємо, зарубіжні партнери активно переозброюються такими "Оплотами". Так, у вересні 2011 року було укладено контракт на поставку їх Королівській Тайській армії, за яким до кінця поточного року Таїланд отримає 49 танків. Наприкінці 2013 року перші 5 "Оплотів" були доправлені замовникові.

Щодо бойових броньованих машин, то в Україні зараз налічується понад 1250 БТР-70 і БТР-80. У 2000-му на базі БТР-80 було розроблено новий БТР-3у, у якому окрім численних, невидимих для неозброєного ока удосконалень, є можливість встановлення бойових модулів вітчизняного виробництва. Щоправда, в арсенал ЗС України він так і не надійшов, проте, ця техніка має непоганий експортний потенціал. Скажімо, Таїланд закупив 217 бронетранспортерів БТР-3Е1 на загальну суму $ 270 млн. Крім Таїланду, 210 БТР-3 надійде на озброєння М'янми, 51 – Йорданії, 90 машин – ОАЕ. Невеликі партії БТР-3 свого часу поставлялись в Азербайджан, Казахстан, Еквадор, Нігерію, Судан, Чад і навіть США.

БМ "Оплот"

У 2009 році фахівцями ХКБМ ім. О.Морозова було розроблено принципово нову модель – БТР-4. На відміну від БТР-3у та аналогічних за схемою БТРів радянського виробництва, моторно-трансмісійний-відсік у БТР-4 розташований по центру. Така компоновка дозволила розмістити десантний відсік в кормовій частині, доступ до якого передбачено через задні двері та люки в даху. БТР-4 є універсальною платформою, на основі якої є можливість створення широкої лінійки бойових машин різноманітного призначення: від командно-штабної і до санітарно-евакуаційної. До речі, за версією журналу Army Technology, український БТР-4 увійшов до 10-ки кращих броньованих машин світу у своєму класі.

БВМП-64.

Свого часу Міноборони України замовило 10 одиниць цієї техніки. Разом з тим, у 2009 році Ірак замовив 420 БТР-4, 128 з них було прийнято замовником упродовж 2011-2013 років. Проте наші прямі конкуренти із РФ, вдавшись до брудних закулісних ігор, добились згортання українського контракту, натомість проштовхнувши свою, далеко не кращу за українську техніку. Згідно з контрактом від 22 січня 2014 року, 55 одиниць БТР-4 буде поставлено до Індонезії. Є перспективи просування цієї техніки і в Азію та в деякі країни Європи.

Майже 2,5 тисячі БМП-1 і БМП-2 – ще одна "військова" спадщина України. І бездарно розтратити цей потенціал – було би справжнім злочином. У 2000 році була представлена українська модернізація БМП-1. На сьогодні БМП-1у вважається однією з найкращих її модифікацій. Завдяки встановленню стабілізатора озброєння було суттєво підвищено вогневу міць машини, яку оснастили автоматичною 30-мм гарматою вітчизняного виробництва. На БМП-1у встановлено 7,62-мм і 12,7-мм кулемети, ПТРК "Бар'єр", 30-мм автоматичний гранатомет АГ-17, ПЗРК "Ігла" тощо.

Наразі немає відомостей про озброєння українських підрозділів БМП-1у, натомість в Інтернеті можна знайти інформацію про замовлення 15 одиниць цих машин для ЗС Грузії, а також деяку кількість їх у складі армії Республіки Чад.

Інший напрямок, продиктований сучасністю – створення важких БМП із високим рівнем захищеності, здатних супроводжувати танки під шквальним вогнем ворога. Українські фахівці і в цій царині не пасуть задніх. Так на ДП "Харківський БТРЗ" було створено важку БМП, уніфіковану з танком Т-64. Маса машини у 34,5 тонни, що вирішує проблему аеротранспортабельності. 30-мм автоматична гармата розміщена в обертовій безлюдній башті. Разом з тим є можливість для монтажу змінних бойових модулів. На правій стороні башти розташовані 2 ПУ ПТРК "Бар'єр". Високий ступінь уніфікації харківської БМП і танка не тільки полегшує навчання екіпажів, спрощує ремонт, постачання, але й дозволяє істотно мінімізувати обсяг поставок запчастин, пального, мастил та витратних матеріалів.

Бойова важка машина піхоти – БВМП-84 – ще одна новинка від харків'ян, розроблена на базі танка "Оплот". Озброєння її аналогічне базовій моделі, але низка змін у конструкції машини дозволила "вписати" в неї десантне відділення. Тож, окрім 3 членів екіпажу, вона здатна вмістити ще й 5 піхотинців-десантників.

Іншою перспективною розробкою вітчизняного ОПК є легкий броньований автомобіль "Дозор-Б". Ця машина створювалась для сил швидкого реагування, аналогічна тим, які сьогодні широко використовуються в арміях світу, – від американських "Humvee" до російських "Тигрів". Щоправда, справа далі "великого інтересу" з боку Міноборони України до цієї машини так і не просунулась. Чого не скажеш про наших західних партнерів – поляків. Право від української компанії "Укрінмаш" на ліцензійне виробництво і реалізацію бронетранспортера "Дозор-Б" отримала компанія Mista. Поляки складатимуть ББМ Oncilla (таку назву отримав "Дозор" польського виробництва) на своєму заводі Stalowa Wola у східній Польщі.

Сюди ж можна віднести напрацювання фахівців-автомобілістів з Кременчука. Українські бронетранспортери KRAZ-ASV дебютували на виставці IDEX-2013. До речі, це не перша розробка "КрАЗівців". Незадовго до цього український автогігант, у партнерстві з індійською компанією Shri Lakshmi Defence Solutions LTD, створив броньований КрАЗ-01-1-11/SLDSL – багатоцільовий автомобіль для оперативної доставки особового складу військових підрозділів і їх вогневої підтримки, що також може використовуватися як носій різного озброєння і військового устаткування.

Ще однією новинкою, яка викликала у пересічних громадян

БМ-21К.

привід гордощів за вітчизняного виробника, став броньований автомобіль “Козак” – перспективний транспортний засіб для спецпідрозділів. ББМ “Козак” посуті є першим вітчизняним броневтомобілем, створеним з використанням схеми MRAP (Mine Resistant Ambush Protected). Його конструктивними особливостями є броне-капсула – відокремлена від транспортного відділення, та відділення МТО. Крім того, машина має подвійне днище із V-подібним захисним елементом для збільшення протимінного захисту. Звісно, це далеко не всі переваги авто, створеного Науково-виробничим об’єднанням “Практика”, яке є провідним вітчизняним виробником засобів безпеки і чию продукцію, до речі, не зі слів знають українські можновладці.

Вперше його продемонстрували під час військового параду з нагоди Дня незалежності України у 2009 році у якості. Той факт, що тодішній Президент України Віктор Ющенко дав високу оцінку його розробникам, проїхався на ньому Хрещатиком, вселяв надію, що у даного авто – велике майбутнє. Але дива не трапилось. З першого публічного виходу “Козака” минуло 4,5 роки. Втім, жодної машини до ЗС України так і не надійшло. Сьогодні єдиний “парадний” екземпляр іржавіє на одному з майданчиків підприємства-виробника, сподіваючись, що чиновники у високих урядових кабінетах почнуть дбати не лише про власну безпеку, а й про безпеку українських військових.

Боги війни

Модернізація торкнулась і реактивної системи залпового вогню (РСЗВ) БМ-21 “Град”, яких, за деякими даними, у нашому війську налічується близько трьох сотень. Українські РЗСВ виконані на основі КрАЗу. А головними перевагами БМ-21К, за даними її творців, є збільшення дальності точного ураження цілі від 20 до 40 км, впровадження нової системи швидкої перезарядки, можливість ведення точного вогню з максимальною похибкою у 90 метрів на відстані 40 км, поява супутникової системи спостереження і наведення на об`єкт, а також підвищення керованості реактивними пострілами. Та коли отримають наші військові цю техніку (і чи отримають її взагалі), зважаючи на усталену “традицію”, залишається під питанням.

На заміну “Калашу” і “Макарову”

Значних успіхів досягли українські “оборонники” у сфері стрілецького озброєння. Доволі надійні автомати Калашникова, які сьогодні є основною індивідуальною зброєю військовослужбовців, вже давно витісняються навіть у самій Росії. Вітчизняні фахівці неодноразово брались удосконалювати “Калаш” чи то створювати на його базі нові зразки. Можна згадати, наприклад, автомат “Вепр” із значно покращеними характеристиками, виготовлений за схемою “bull-pap” – розробку Науково-технічного центру точного машинобудування. Втім, справа, як і в переважній більшості інших напрацювань в сфері оборони, далі проектів не просунулась.

“Форт-224”.

Варто зазначити, що це не єдиний зразок автоматичної зброї, над яким працювали українські інженери. Чималий досвід накопичено у Вінницькому НВО “Форт” МВС України. Вінничани здатні забезпечити ЗС України одними з кращих на сьогодні у світі штурмовими гвинтівками “Тавор” TAP-21 (Ізраїль), які серійно випускаються тут під маркуванням “Форт-221”, “Форт-224”. Це ж стосується і кулеметів, помпових рушниць та снайперських гвинтівок, а також суто вітчизняних пістолетів з маркуванням “Форт”. Окрім українських правоохоронців та співробітників деяких інших спецпідрозділів та структур, дана зброя, яка за своїми ТТХ значно переважає “ПМ”, користується чималим попитом і за кордоном, але не в українській армії. Сьогодні пістолети “Форт” знаходяться на озброєнні деяких країн СНД та Південно-Східної Азії, значними партіями вінницькі пістолети поставлялись в Європу і навіть за океан. Але питання, чи матимуть українські офіцери і солдати на озброєнні старі зразки зброї чи будуть намагатись йти в ногу з прогресом, адресоване не стільки до самих військових, скільки до української влади, яка майже усі роки незалежності України фінансувала власні Збройні Сили за залишковим принципом.

Zbroyar – Z-008 Target Pro.

Непогану перспективу для ЗС України мають розробки і київської компанії “Зброяр”, заснованої у 2007 році. Вироби “зброяра” завоювали повагу споживачів не тільки в Україні та СНД, а й у Німеччині, Англії, ОАЕ і навіть у далекій Австралії.

Гранатомет у кожен намет!

Автоматичними гранатометами в Україні займаються декілька підприємств. Ще у 2010 році ВАТ “Ленінська кузня” представило автоматичний гранатомет УАГ-40. Комплексне використання найновіших конструкторських рішень дозволило добитися головних переваг: висока точність (кучність) при стрільбі серіями, знижений імпульс віддачі, висока надійність і простота у виробництві та експлуатації. На превеликий жаль, інформації щодо поставок його нашим військовим немає.

Проект ручного гранатомета “Поршень” розроблявся на виробничому об’єднанні “Південмаш”. Гранатомет призначений для заповнення ніші піхотного озброєння у бойовому застосуванні, коли гранатомети станкового типу АГС-17 використовувати неефективно. Використання у гранатометі кумулятивних боєприпасів дає можливість застосовувати його проти легкоброньованих БМП, БТР і машин.

Окрім УАГ-40 та “Поршня”, розробкою ручного автоматичного гранатомета займались в івано-франківському підприємстві “ВАЛАР”. І хоча дослідний зразок “ВАЛАР-30”, калібром 30-мм, підтвердив закладені вимоги і досягнення високого ефекту, є ймовірність, що цей цікавий зразок ніколи не буде в серійному виробництві, однак конструкторський доробок може стати основою для розвитку нового напряму.

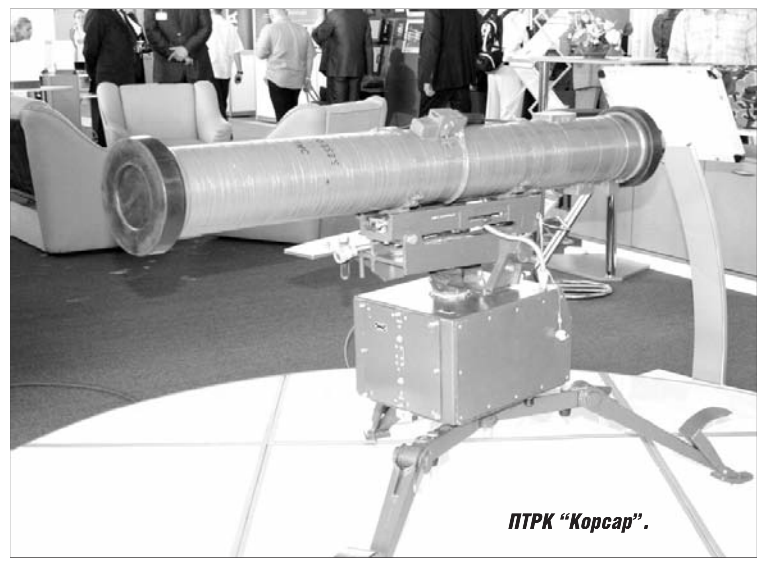
УАГ-40.

За попередніми розрахунками, вже з 2017 року на озброєння Української армії буде прийнято принципово новий зразок вогнемета українського виробництва, до розробки якого вже зголосилось одне з провідних підприємств-розробників складових частин комплексів авіаційного та протитанкового озброєння в Україні – Державне підприємство “Державне Київське конструкторське бюро “Луч”. Як кажуть, поживемо – побачимо.

ПТРК, або Чого бояться танки

Сьогодні у всьому світі важлива увага приділяється розробці ефективних засобів ураження бойових броньованих машин. Вітчизняні конструктори профільного КБ “Луч” розробили власний – перспективний ПТРК “Корсар”. На думку його розробників, аналогів у “Корсара” наразі немає, хоча відповідні розробки за кордоном ведуться. Сьогодні за низкою параметрів “Корсар” перевершує комплекси провідних світових виробників.

Тими ж “ЛУЧанами”, спільно зі зброярами із Білорусі, створено переносні ПТРК “Скіф”, які вже успішно поставляються зарубіжним замовникам. Багато екземплярів ПТРК встановлюються на експортовану бронетехніку, що збільшує її конкурентоспроможність. І хоча за офіційною інформацією ці комплекси є на озброєнні ЗС України, їхня реальна кількість навряд чи відповідає вимогам сьогодення.

ПТРК “Корсар”.

Значної уваги заслуговують розробки вітчизняних фахівців в сфері прицілювання, наведення і стабілізації систем озброєння, супутникової навігації для артилерійських систем, комплексів активного захисту для легких броньованих машин. Але вітчизняні напрацювання в сфері автоматики і радіоелектроніки – це вже тема іншої публікації.

У цій добірці зібрано далеко не повний перелік здобутків багатотисячного колективу фахівців вітчизняних науково-виробничих комплексів в інтересах Сухопутних військ ЗС України. Але й ці “крихти”, що можна знайти у вільному доступі у всесвітній мережі (не кажучи вже про цілком таємні розробки), є яскравим свідченням того, що кожен день такого, м’яко кажучи, “несерйозного” ставлення до власної армії з боку держави, посуті, є днем, яким ми бездарно втратили. Сьогодні як ніколи є актуальними слова Наполеона про те, кого буде годувати народ, який не хоче годувати власну армію. Нинішній урок повинен назавжди перевернути свідомість українців. Сучасний світ – вкрай не передбачуваний і швидкоплинний і покладатися в ньому варто лише на самих себе. Адже навіть той, хто ще вчора називав себе братом, може завтра підступно встромити у спину ножа.

Андрій Яцик. “Крила України”.

ПОЗИЦИЯ

Санкции должны коснуться всех

Франция рассмотрит вопрос касаемо отмены планов по поставке двух военных кораблей для ВМФ России, если Кремль спровоцирует очередной виток санкций Запада, расширив военную интервенцию в Украине. Об этом, как сообщает "The wall street journal", 17 марта заявил министр иностранных дел Франции Лоран Фабиус.

На вопрос, планирует ли Париж пересматривать выполнение контракта на строительство двух вертолетоносцев Мистраль общей стоимостью 1,4 млрд евро, Фабиус ответил, что если эскалация процессов в Крыму достигнет критического уровня, Франция рассмотрит вопрос отмены продаж. Он также подчеркнул, что такой шаг будет иметь очень негативные последствия для французской экономики. Вместе с этим, Франция будет призывать правительства и других стран, включая Великобританию, к эквивалентным действиям, включая замораживание активов российских олигархов. "Санкции должны коснуться всех", – подчеркнул Лоран Фабиус.

ТЕСТЫ

A400M перелетел через Атлантику

Военно-транспортный самолет A400M ВВС Франции впервые совершил трансатлантический перелет. Об этом сообщает Defense Aerospace. Самолет вылетел с аивабазы в французском Орлеане и приземлился в Форт-де-Франс на Мартинике, совершив при этом еще две промежуточные посадки. Весь полет продолжался около 12 часов.

На борту транспортника во время перелета находились различные грузы общей массой около двух тонн, а также многоцелевой вертолет AS550 Fennec. Уже 15 марта A400M вернулся во Францию, при этом обратный полет проходил без промежуточных посадок.

Одновременно в Тулузе закончилась серия тестов A400M в рамках военной программы испытаний, во время которых транспортник совершил более десятка полетов на десантирование грузов военного назначения парашютным способом. На протяжении двух недель из самолета десантировали целый ряд различных грузов в контейнерах весом от 255 килограмм до 4 тонн с использованием рампы, а также более мелких грузов весом от 15 кг до 320 кг с помощью бокового дверного проема.

"АВИАРАЗБОРКИ"

Китай обвиняют в краже технологий

Семь лет назад китайские хакеры совершили несколько кибератак против американской компании Lockheed Martin, украв сведения о ряде технологий перспективного истребителя F-35 Lightning II, сообщает The Washington Free Beacon со ссылкой на источники в правительстве и оборонно-промышленном комплексе США. Вся украденная информация была впоследствии использована при проектировании китайского боевого самолета J-20.

Кибератаки, проведенны китайскими хакерами в 2007 году, были направлены против американских правительственных и промышленных структур и проводились хакерами китайского Бюро технической разведки, расположенного в провинции Чэнду. Вся полученная в результате кибeрагрессии информация была передана китайской авиастроительной корпорации AVIC.

Какой именно информацией завладели китайцы, не уточняется. Потенциально речь может идти о системе сенсоров истребителя J-20, которая внешне напоминает таковую у истребителя F-35. Летный образец J-20 с бортовым номером "2011", на котором действительно установлена подобная система, приступил к испытаниям месяц тому назад.

Китайский перспективный тяжелый истребитель J-20 проходит летные испытания с января 2011 года. Он сконструирован по аэродинамической схеме "утка" с высокорасположенным треугольным в плане крылом, сопряженным с фюзеляжем. Цельноповоротные кили имеют большой угол отклонения в стороны от продольной оси; мотогондолы расположены под крыльями. Прототипы самолета "2001", "2002" и "2011" оснащены двумя двигателями. Технические характеристики J-20 пока не известны.

В БОЕВОМ СТРОЮ

Хорватия получила первые модернизированные Ми-8МТВ

Госкомпания "Укроборонпром" передала ВВС Хорватии первые два модернизированных многоцелевых вертолета Ми-8МТВ-1, сообщает Jane's. Поставка модернизированных вертолетов задержалась на несколько месяцев из-за вступления Хорватии в Евросоюз в середине 2013 года. Стране пришлось пересматривать таможенное взаимодействие со странами ЕС и Украиной.

Решение о модернизации вертолетов Ми-8МТВ было принято министерством обороны Хорватии в мае 2013 года. В общей сложности через программу модернизации должны пройти шесть машин. Работы производятся на хорватском предприятии Zrakoplovno Tehnicki Centar при поддержке украинской госкомпании "Укрспецэкспорт". Некоторые работы, преимущественно доработка двигателей, осуществляются на Украине.

В чем именно заключается модернизация многоцелевых вертолетов, не уточняется. Работы производятся в рамках контракта стоимостью 15,2 миллиона долларов. Как ожидается, модернизация всех шести вертолетов завершится до конца 2015 года: в текущем году планируется улучшить три машины, а в следующем – одну.

Планируется ли провести через программу модернизации все имеющиеся на вооружении Хорватии вертолеты марки "Ми", пока не известно. По данным Flightglobal MiliCAS, в настоящее время ВВС страны располагают 22 многоцелевыми вертолетами Ми-8/17/171.

В конце июня 2013 года министерство обороны Хорватии выбрало "Укрспецэкспорт" победителем тендера на модернизацию семи истребителей МиГ-21.

НА ВООРУЖЕНИЕ

Фрегат для Черноморского флота

Прибалтийский судостроительный завод "Янтарь" 14 марта спустил на воду первый фрегат проекта 11356 для ВМФ России, говорится в сообщении пресс-службы Объединенной авиастроительной корпорации. Корабль, получивший имя "Адмирал Григорович", строится для Черноморского флота. Ранее сообщалось, что этот фрегат будет передан флоту до конца 2014 года.

Строительство фрегатов проекта 11356 для российского флота ведется по двум контрактам с Министерством обороны России, подписанным в 2010 году. В общей сложности, по этим соглашениям военным должны быть переданы шесть фрегатов, последний из которых войдет в состав российского флота в 2016 году. Все они войдут в состав Черноморского флота России.

Первый фрегат проекта 11356 "Адмирал Григорович" был заложен на "Янтаре" 18 декабря 2010 года, второй – "Адмирал Эссен" – 8 июля 2011 года, третий "Адмирал Макаров" – 29 февраля 2012 года, четвертый "Адмирал Бутаков" 12 июля 2013 года, а пятый "Адмирал Истомин" 15 ноября 2013 года.

Корабли проекта 11356 при длине 124,8 метра и ширине 15,2 метра обладают водоизмещением около четырех тысяч тонн. Они способны развивать скорость до 30 узлов, а дальность их хода составляет 4,5 тысячи миль. Фрегаты вооружены артиллерийскими установками А-190Э, зенитными ракетными комплексами "Штиль-1", зенитными артиллерийскими комплексами "Каштан" и торпедными аппаратами калибра 533 миллиметра. В авиагруппу кораблей могут входить вертолеты Ка-28 или Ка-31.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

24 – 30 березня

24 березня 1949 р. *відбувся перший політ реактивного бомбардувальника "82" (Ту-22) – першого радянського бомбардувальника зі стріловидним крилом, екіпаж О.Д.Перельота.*

24 березня 1959 р. *відбувся перший політ гіперзвукової моделі (М=8-9) ЛДІ конструкції О.І.Сухова.*

25 березня 1909 р. *народився Герой Радянського Союзу, льотчик-винищувач І.С.Любимов.*

25 березня 1949 р. *експериментальний вертоліт Bell XH-12 встановив новий рекорд для гвинтокрилих апаратів, розвинувши швидкість 220 км/год.*

25 березня 1957 р. *на літаку Е-50 ОКБ "МіГ" вперше в СРСР досягнуто швидкості М=2,335 і висоти 25 600 м, льотчик В.П.Васін.*

25 березня 1966 р. *народився директор ДП "Чугуївський АРЗ" О.В.Соловйов.*

25 березня 1966 р. *народився начальник метеорологічної служби штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України І.І.Мельник.*

26 березня 1954 р. *відбувся політ американського вертольота Каman HTK-1 з турбогвинтовими двигунами Боїнг YT-50.*

26 березня 1969 р. *запущено ШСЗ "Метеор-1" – перший метеорологічний супутник СРСР.*

26 березня 1970 р. *народився начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України Д.В.Карпенко.*

27 березня 1956 р. *відбувся перший політ модифікованого стратегічного бомбардувальника 3М (210М) ОКБ ім. М'ясищева, екіпаж М.Л.Галлая.*

27 березня 1959 р. *народився директор ДП "Кіровоградський ремонтний завод" В.А.Галико.*

27 березня 2004 р. *безпілотний експериментальний літак NASA X-43Ам на висоті 29 км протягом 11 секунд здійснював активний політ, досягнувши швидкості у понад 8000 км/год.*

28 березня 1910 р. *А.Фабр здійснив перший у світі успішний зліт з води на своєму гідролітаку "Гідроавіон".*

28 березня 1940 р. *відбувся перший політ дослідного винищувача "І-301" (ЛаГГ-1), О.І.Нікашин.*

28 березня 1967 р. *Л.Я.Зайцева, на літаку Е-76 ОКБ "МіГ" з ТРД Р-37Ф, встановила жіночий світовий рекорд швидкості по замкнутому маршруту (1000 км) – 1298,16 км/год.*

28 березня 1990 р. *відбувся перший політ першого серійного зразка літака Су-26МХ.*

29 березня 1934 р. *відбувся перший політ літаючого човна S-42, на якому в подальшому було встановлено 10 світових рекордів.*

29 березня 1990 р. *льотчик-випробувач В.Г.Пугачов на літаку П-42 встановив 2 світових рекорди швидкопідйомності.*

30 березня 1967 р. *у СРСР сформовано новий рід військ – Війська ракетно-космічної оборони.*

30 березня 1983 р. *завершено серійний випуск фронтового бомбардувальника Су-24.*

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Роль авиации в операциях по освобождению Украины

Продовження. Початок у № 43 (2013) – №10 (2014).

Большую помощь наступавшим войскам оказывала и военно-транспортная авиация. В период весеннего бездорожья она осуществляла перевозку боеприпасов и горючего. Только за 17 дней апреля части военно-транспортной авиации совершили 4817 самолёто-вылетов и перевезли

670 тонн горючего, боеприпасов и более 5 тысяч пополнения и раненых. В успешном выполнении этой задачи особо отличились звено, которым командовал младший лейтенант Л.Поступаев, и группа летчиков 866-го истребительного авиационного полка под командованием капитана А.Колдунова.

Конно-механизированная группа генерала И.Плиева, прорвавшись далеко в тыл войск противника, оказалась отрезанной от своих тылов. Необходимо было оказать ей материальную помощь. Шесть военно-транспортных самолётов Ли-2 при сопровождении шести истребителей должны были найти в тылу противника наши кавалерийские части и сбросить им груз. Над линией фронта 12 немецких истребителей атаковали наши самолёты. Обстановка складывалась в пользу врага.

Капитан Колдунов дал своим подчиненным истребителям по радио команду "Атакуем!" и устремился в лобовую атаку на ведущего. Казалось, столкновение самолётов было неизбежным, но немецкий лётчик не выдержал и резко отвернул, набирая высоту. Короткая очередь пулемётно-пушечного огня, выпущенная лётчиком Колдуновым, сразила врага, и он врезался в землю. Затем Колдунов с малой дистанции сбил второй самолёт противника. Обстреляв группу наших Ли-2 с большого расстояния, истребители противника вышли из боя. Транспортные самолеты, сбросив ценный груз в указанном месте, без потерь вернулись на свой аэродром. На личном счету капитана Колдунова было уже 22 сбитых вражеских самолёта. Указом Президиума Верховного Совета СССР от 2 августа 1944 г. ему было присвоено звание Героя Советского Союза, а к концу войны он уничтожил 46 самолётов и был удостоен второй Золотой Звезды Героя.

В марте – апреле 1944 года на этом направлении приступили к боевым действиям соединения авиации дальнего действия. При этом особенно напряжённо и интенсивно действовали экипажи 2-го гвардейского авиационного корпуса под командованием генерала Е.Логинова. Ударами по железным дорогам, мостам, резервам они оказали поддержку войскам фронтов в преследовании противника и успешном завершении освобождения Правобережной Украины.

Закінчення у наступному номері.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Винтокрылые опыты Антона Флеттнера

Первые работы в области винтокрылых летательных аппаратов немца Антона Флеттнера весьма интересны, хотя часто несправедливо замалчиваются. В поисках способа парирования разворачивающего момента, вызванного вращением несущего ротора, Флеттнер исследовал идею установки моторов Anzani мощностью 30 л.с. (22 кВт) и тянущих воздушных винтов на передних кромках лопастей двухлопастного несущего винта диаметром 29,87 м.

В 1932 году прототип вертолета Флеттнера совершил успешный привязной полет, но вскоре был разрушен на земле во время бури.

Но авиаконструктор не унывал. Флеттнер построил двухместный автожир Fl.184 с трёхлопастным авторотирующим несущим винтом и звездообразным мотором Siemens-Halske Sh.14 мощностью 140 л.с. (104 кВт), вращавшим тянущий винт. Он также разрушился еще до проведения оценочных испытаний.

После него был построен Fl.185, который представлял собой комбинацию автожира с вертолётом. Размещённый в носовой части его фюзеляжа двигатель BMW-Bramo Sh 14A мощностью 150 л.с. мог использоваться для вращения двух винтов изменяемого шага, смонтированных на выносных консолях по бокам фюзеляжа. При полёте в режиме вертолёта несущий винт получал мощность от двигателя, а винты на выносных консолях устанавливались так, что один работал как тянущий, а другой – как толкающий. Тяга этих винтов создавала пару сил и уравновешивала вращающий реактивный момент несущего винта.

Был построен только один опытный образец D-EFLT, который летал только на малых высотах. Fl.185 совершил всего несколько полётов перед тем, как в 1937 году Флеттнер начал постройку своего опытного вертолета Fl 265 V1.

Сторінку підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Держава дбає про відпочинок працівників

Наближається літо і, незважаючи на суспільно-політичну ситуацію в Україні, події в Криму та захмарене найближче майбутнє, ми залишаємося оптимістами, і вже зараз, на початку весни, плануємо свій літній відпочинок. Де і, головне, як дешевше й з користю для здоров'я відпочити та підлікуватися, вже сьогодні думає багато хто. Про стан та порядок забезпечення працівників Збройних Сил України путівками на лікування та оздоровлення ми сьогодні розмовляємо з головою територіального комітету працівників Повітряних Сил Збройних Сил України Віталієм Нікітюком та працівником ЗС України Раїсою Покотило, головою комісії військової частини А0549 із загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою та витратами, зумовленими народженням та похованням.

– Віталіє Івановичу, які на сьогодні існують законодавчі підстави забезпечення працівників ЗС України санаторними путівками?

– Відповідно до статті 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення та реалізується в рамках затвердженими Верховною Радою України Концепцією соціального забезпечення України (грудень 1993 р.) та Основами законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (січень 1998 р.).

Безпосередньо розподіл путівок здійснюється Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

– Яке місце профспілок в системі соціального страхування?

– Раніше, до прийняття згаданих вище законодавчих документів щодо загальнообов'язкового державного соціального страхування, управління коштами соціального страхування здійснювалось професійними спілками. Після реформування системи соціального страхування, створено чотири фонди, у тому числі Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, в рамках якого і забезпечуються оздоровчі заходи, у тому числі часткова (80%) оплата путівок на санаторно-курортне лікування працівників.

Сьогодні управління фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування здійснюється на паритетній основі державою, представниками застрахованих осіб та роботодавцями. Профспілки, єдина в нашій країні структура, котра представляє інтереси працівників в органах управління соціальними страховими фондами, беруть активну участь у роботі виконавчих органів Фонду. Так, наприклад, ряд голів профспілкових комітетів працівників військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України є членами міських та районних дирекцій Фонду соціального страхування. І, нарешті, у військових частинах та установах Повітряних Сил, де діють профспілкові організації працівників, саме профспілкові активісти очолюють комісії з соціального страхування.

– Про те, що путівок не вистачає, говорять всі. А от що свідчить статистика про стан забезпечення путівками працівників ПС ЗС України?

– Потрібно зауважити, що останніми роками стан забезпечення путівками дещо покращився. Так, у 2013 році 166 працівників Повітряних Сил ЗС України змогли покращити своє здоров'я. На перший погляд, дуже мало. Проте це на 50 % більше, ніж у 2012 році. До того ж потрібно враховувати "сезонний" фактор наших бажань та можливостей їх задоволення. В наше розпорядження надходять путівки протягом усього року, причому в літні місяці – дещо менше, адже санаторії та бази відпочинку в ці місяці можуть продати значну кількість путівок відпочиваючим за власні кошти.

Звичайно, прогнозувати що-небудь зараз, в умовах майбутньої зміни пріоритетів Державного бюджету, важко, ситуація може істотно змінитися в будь-яку сторону. Я думаю, що Раїса Дмитрівна, яка безпосередньо займається питаннями забезпечення путівками, розповість про це більш детально, тим більше, що вона входить до складу Вінницької виконавчої дирекції відділення Фонду соціального страхування.

– Раїсо Дмитрівно, який практичний механізм надходження путівок?

– Часто на профспілкових зібраннях, у приватних розмовах можна почути про труднощі в одержанні путівки для оздоровлення або лікування. Я хочу сказати, що труднощі можуть виникати тільки щодо терміну дії путівки, адже, як говорив Віталій Іванович, не таємниця, що більшість бажають одержати путівку в літні місяці, а розподіл путівок, що надходять у наше розпорядження, по місяцях дещо інший. Типова картина склалася й цього року. Вже у першому кварталі тільки нашій комісії запропонували близько 10 путівок в санаторії Закарпаття, Криму, Західної та Центральної України, у тому числі в санаторії матері та дитини. На жаль, у нас не знайшлось ні одного бажаючого, а тому від цих путівок ми були вимушені відмовитись.

– Скажіть, яка сьогодні вартість санаторної путівки і як практично працівнику одержати путівку у зручний для нього час?

– Вартість путівки залежить від багатьох факторів. У минулому році, наприклад, у санаторій "Конвалія", м. Трускавець, повна вартість дорослої путівки на оздоровлення протягом 3 тижнів складала 5500 грн, путівки для матері та дитини – 10400 грн, у санаторій "Хмільник" – 6400 грн. Проте працівник особисто сплачує 20% повної вартості дорослої путівки, 10% за путівку у санаторій матері та дитини, тобто у середньому 1200 грн або 1100 грн відповідно. З того часу пройшли певні зміни і в суспільно-політичному житті нашої країни, і змінилося співвідношення цін. В санаторії та будинки відпочинку Криму, скоріш за все, ні профспілкових, ні яких інших путівок не буде. Щодо відпочинку в інших санаторіях, то сьогодні проблем немає.

Працівник, який бажає відпочити або полікуватись у санаторії, повинен завчасно, бажано на початку року, коли графіки відпусток вже затверджені, написати заяву голові профспілкової організації або голові комісії з соціального страхування про своє бажання одержати путівку, вказати орієнтовні терміни, конкретний санаторій. Це необхідно для подання заявок на путівки на кожний квартал, місяць. Крім того, це дозволить встановити чергу бажаючих відпочити або оздоровитись.

Завершуючи нашу бесіду, бажаємо всім працівникам Збройних Сил України приємного відпочинку у літні місяці і щоб до цього часу ситуація в Україні стабілізувалася до такої міри, що відпочинок буде дійсно приємним.

Бесіду вів Віктор Гедз. "Крила України".

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

"Афганський" тролейбус курсує вулицями Вінниці

Незвичний тролейбус, оформлений у військово-патріотичній тематиці, нещодавно вийшов на маршрут у Вінниці. Примітно, що возитиме вінничан на "афганському" тролейбусі учасник бойових дій в Афганістані. Та і пісні у салоні лунають "афганські".

– Ми разом з моїми побратимами дуже задоволені тим, що наша ідея зі створення такого тролейбусу сьогодні втілена в життя. До речі, ініціатива йшла саме від рядових співробітників Трамвайно-тролейбусного управління (ТТУ): від водіїв, слюсарів та інших працівників. Загалом у ТТУ працює близько 30 учасників бойових дій на територіях інших держав, серед них – 18 представників нашої спілки, – каже голова міської Спілки воїнів-афганців Анатолій Перебетюк.

На машині зображені колони бронетехніки під червоним знаменем, десантники-парашутисти, бойові вертольоти, медалі... Водієм цього тролейбуса є безпосередній учасник бойових дій в Афганістані Геннадій Чеботарьов.

– Після повернення в Україну працюю водієм у комунальному підприємстві "Вінницьке трамвайної-тролейбусне управління", – розповів колишній воїн. – На цій машині я їжджу 23 роки. Дуже хотів, щоб саме ця машина стала "афганською", а адміністрація трамвайно-тролейбусного управління мене підтримала. Ідея про створення такого тролейбуса існувала вже давно. Хочеться, щоб люди пам'ятали, що серед них є ті, хто виконував свій обов'язок в Афганістані.

Це свого роду друге народження "афганського" тролейбуса у Вінниці. Близько 20 років тому по місту вже їздив подібний тролейбус, який рухався по звичайному рейсовому маршруту. У ньому збиралися кошти на будівництво пам'ятника загиблим воїнам-афганцям, який згодом був встановлений у Центральному парку імені Горького.

Начальник Вінницького ТТУ Микола Форманюк розповів, що на тролейбусі зображені події 70-80-их років, коли люди виконували свій інтернаціональний обов'язок в Республіці Афганістан. "Цей тролейбус вийшов з

капітально-відновлювального ремонту. Він курсуватиме по різних маршрутах міста", – додав Микола Форманюк.

Привітав з виходом на маршрут оновленого тролейбуса і в. о. міського голови, секретар міської ради Сергій Моргунов. "Афганці, які проживають у Вінниці, мають активну громадську позицію. Підтримують вони й модернізацію тролейбусного парку. Також дуже приємно, що саме воїн-афганець є водієм оновленого тролейбуса. Впевнений, що він дбатиме про тролейбус та з гордістю перевозитиме ним пасажирів", – зазначив Сергій Моргунов.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

XI ПАРАЛІМПІАДА

Українські герої російської Паралімпіади

25 медалей – п’ять золотих, дев’ять срібних і одинадцять бронзових вибороли українські паралімпійці на XI зимовій Паралімпіаді у Сочі. Всього за дев’ять днів змагань в Сочі були розіграні 70 комплектів нагород. На п’єдестал пошани за медалями різного ґатунку піднімалися представники 19 країн. Золоті медалі завоювали спортсмени з 15 країн.

У заключний, дев’ятий день змагань, українці здобули чотири медалі в лижних гонках вільним стилем – три срібні та одну бронзову. Володарями срібних медалей стали Максим Яровий та Людмила Павленко – обидва в категорії “сидячи”, а також Юлія Батенкова в категорії “стоячи”. Бронзу завоювала Олександра Кононова (категорія “стоячи”).

У підсумковому загальнокомандному заліку збірна України опустилася з третього на четверте місце, пропустивши вперед команду Канади (7-2-7). Перемогла збірна Росії (30-28-22), на другому місці – Німеччина (9-5-1). За загальною кількістю нагород українці – другі.

Звичайно, не обійшлось і без упередженості з боку організаторів. Так, на урочистій церемонії закриття XI зимової паралімпіади – російська сторона відмовила Україні у супроводі паралімпійців.

– Якщо раніше спортсмена до виходу на арену могли супроводжувати три людини, то

цього разу нам такої можливості не надали, – повідомила прес-аташе Національного комітету спорту інвалідів України Наталя Гарач. – Відмовили у супроводі чомусь тільки нашій команді. Нехай це залишиться на їх совісті.

– На Іграх нас постійно “пасли”. Такої паралімпіади не було взагалі ніколи, – розповідає президент Національного паралімпійського комітету України Валерій Сушкевич.

– За кожним кроком Людмили Павленко аж до самого виходу на стадіон стежила група людей. Коли супроводжуючим сказали відійти, Люді передали кульок з вінком, вони всі кинулися до цього вінка, просили віддати його, прочитали слово “мир” на кожній стрічці, почали відбирати. Ми змушені були зняти стрічки, а вінок Люда наділа на голову. Але кілька людей залишилися спостерігати за нею. І коли вона вже виїжджала на стадіон, швидким рухом скинула куртку, а під курткою – жовта футболка з тими ж написами. Вони кинулися до неї, намагалися віддерти слова з футболки. І тут зіграло свою роль те, що ми зробили на Зимових Іграх – все спортивне співтовариство було на боці України, яка бореться за мир. Прапороносці інших країн згрупувалися біля Люди і сказали: “Не чіпайте”. І вона потрапила на стадіон.

Першість з армспорту – за курсантами ХУПСу

У Харкові відбувся XXI чемпіонат України з армспорту серед дорослих. У змаганнях взяло участь 19 найсильніших команд з усіх куточків держави.

До збірної команди Харківської області увійшли курсанти та офіцери Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

За підсумками змагань збірна Харкова перемогла на першості України. Відтак, старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту університету підполковник Олександр Ткачук з курсантами Тетяною Савчук, Дмитром Чекалдіним, Іваном Чигириним та Сергієм Назаруком стали призерами у своїх вагових категоріях.

– Завдяки зусиллям “кожедубівців” та інших спортсменів Харківщини наша збірна впевнено здобула перемогу на всеукраїнському рівні, – зазначив капітан команди підполковник Олександр Ткачук.

Дмитро Чалий. м.Харків.
Фото автора.

Українець виграв міжнародний турнір зі спортивної ходьби

27-річний українець Руслан Дмитренко став переможцем міжнародного турніру зі спортивної ходьби Lugano Trophy – 12th Memorial Mario Albisetti 2014, що входять в серію IAAF Race Walking Challenge.

На турнірі, що проходив у швейцарському Лугано, Дмитренко змагався у спортивній ходьбі на 20 км. Дистанцію він подолав з особистим рекордом – 1 година 20 хвилин 8 секунд. Слідом за українцем фінішував китаєць Цзелінь Цай (1:20.31), ще в 11 секундах позаду був словак Матей Тот.

– Дуже щасливий, що вдалося встановити особистий рекорд. Я насолоджувався ходьбою при такій хорошій і сонячній погоді, – зазначив спортсмен.

На двох останніх чемпіонатах світу (у 2011 і 2013 роках) Дмитренко фінішував сьомим, а на Універсіаді – 2013 двічі здобував срібну медаль. Рік тому в Лугано Руслан був другим.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Наметали на 3 медалі

У португальській Лейрії, де проходив зимовий Кубок Європи з метання, українська команда стала володаркою відразу трьох медалей.

Максим Богдан з результатом 83,41 м, став переможцем з метання списа серед молоді, встановивши при цьому новий національний рекорд України серед молоді. На даний момент цей результат є найкращим у світі в нинішньому сезоні.

Окрім цього, Олена Шамотіна з особистим рекордом виграла “срібло” в метанні молота серед молоді. З результатом 67,87 м вона очолила юніорський світовий топ-лист сезону. Переможницею стала полька Мальвіна Копрона, яка метнула снаряд на 69,30 м.

Ще одну срібну медаль в скарбничку української збірної поклала дискоболка Вікторія Клочко (53,74 м).

ТЕНІС

Українська тенісистка розгромила суперницю з Росії

21-річна українська тенісистка Надія Кіченок вийшла в основну сітку престижного турніру Sony Open Tennis категорії WTA Premier у Маямі з призовим фондом у 5.5 млн доларів.

У першому колі кваліфікації Надія перемогла росіянку Анастасію Півоварову з розгромним рахунком 6:0, 6:1. В другому колі дніпропетровчанка в трьох сетах здолала хорватку Мір’яну Лючіч-Бароні, яка була посіяна під сьомим номером – 6:1, 5:7, 6:3.

Наступною суперницею нашої спортсменки стане 23-річна американка Елісон Ріске. Тенісистки вперше зустрінуться між собою. Варто також зазначити, що Кіченок посідає 102 місце у рейтингу WTA, а Ріске – 48-е.

ПОЗИЦІЯ

Коли спорт не поза політикою

Збірна України з фехтування зробила офіційну заяву, в якій виразила категоричну відмову від участі у всіх спортивних заходах, що проходять на території Російської Федерації!

“Шановні громадяни України, шановне міжнародне спортивне співтовариство!

До останнього моменту спорт залишався поза політикою, однак 18 березня відбулися події, які Федерація фехтування України та збірна команда України не може залишити без уваги – під час штурму 13-го фотограмметричного центру Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України у м. Сімферополі російськими військовослужбовцями був убитий громадянин України прапорщик Какурин С.В., і дістали поранення декілька українців.

У зв’язку з цими трагічними подіями жіноча і чоловіча збірні команди України з фехтування на шаблях відмовляються брати участь у турнірах, що проходять на території Російської Федерації й, зокрема, анулюють заявку на участь українських фехтувальників у турнірі “Московська шабля”, який відбудеться 21-23 березня у Москві.

У числі спортсменів, які бойкотують даний турнір, Олімпійські чемпіонки Пекіна 2008 – Ольга Харлан, Ольга Жовнир і Галина Пундик, чемпіонки світу 2013 у командних змаганнях Олена Вороніна і Аліна Комащук, бронзові призери чемпіонату Європи-2013 у командних змаганнях Олег Штурбабін, Дмитро Бойко, Дмитро Пундик і Андрій Ягодка, а також заслужені тренери України Гарнік Давидян і Валерій Штурбабін.

Федерація фехтування України виражає глибокі співчуття родині загиблого Кокурина С.В.”

Сторінку підготував Владислав Дем’яненко. “Крила України”.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 17373 Зам. № 142210.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Без пір'їн, але на свободі

Весь світ побачив, як 27 січня у Ватикані хижі "птахи-агресори" напали на білих голубів, випущених Папою Римським і двома дітьми після недільної молитви.

Як стало відомо і зафіксовано на фотознімках, голубів атакували ворон і чайка на очах у десятків тисяч вірян, які прийшли на площу Святого Петра в Римі, щоб послухати традиційну недільну молитву. Цієї неділі на площі Святого Петра Папа Римський закликав до миру в Україні.

Мільйони людей побачили у пташиному нападі знак Божий, певний символізм, і пов'язали все із ситуацією в Україні (тоді ще протистояння у центрі столиці). Втім, у Ватикані закликали не драматизувати подію, бо такі випадки в Італії часто трапляються. А навіть якщо в цій ситуації вбачати певний символізм чи пророцтво, то обидві голубки таки вирвалися з кігтів хижаків, хоч і були поскубані агресорами…

Юрій Ігнат. "Крила України".

Майбутня стюардеса претендує на звання "Голосу країни"

В Національному авіаційному університеті народилось чимало зірок – Тіна Кароль, Злата Огневич, Василь Бондарчук, Марія Собко, Денис Барканов, Laliko… Викладачі нерідко жартують, що випускають не авіаторів, а співаків.

Ось і тепер студенти та викладачі НАУ уважно спостерігають за зародженням нової зірки. 19-річная Лідія Скорубська, майбутня стюардеса за спеціальністю, бере участь у проекті "Голос країни: перезавантаження".

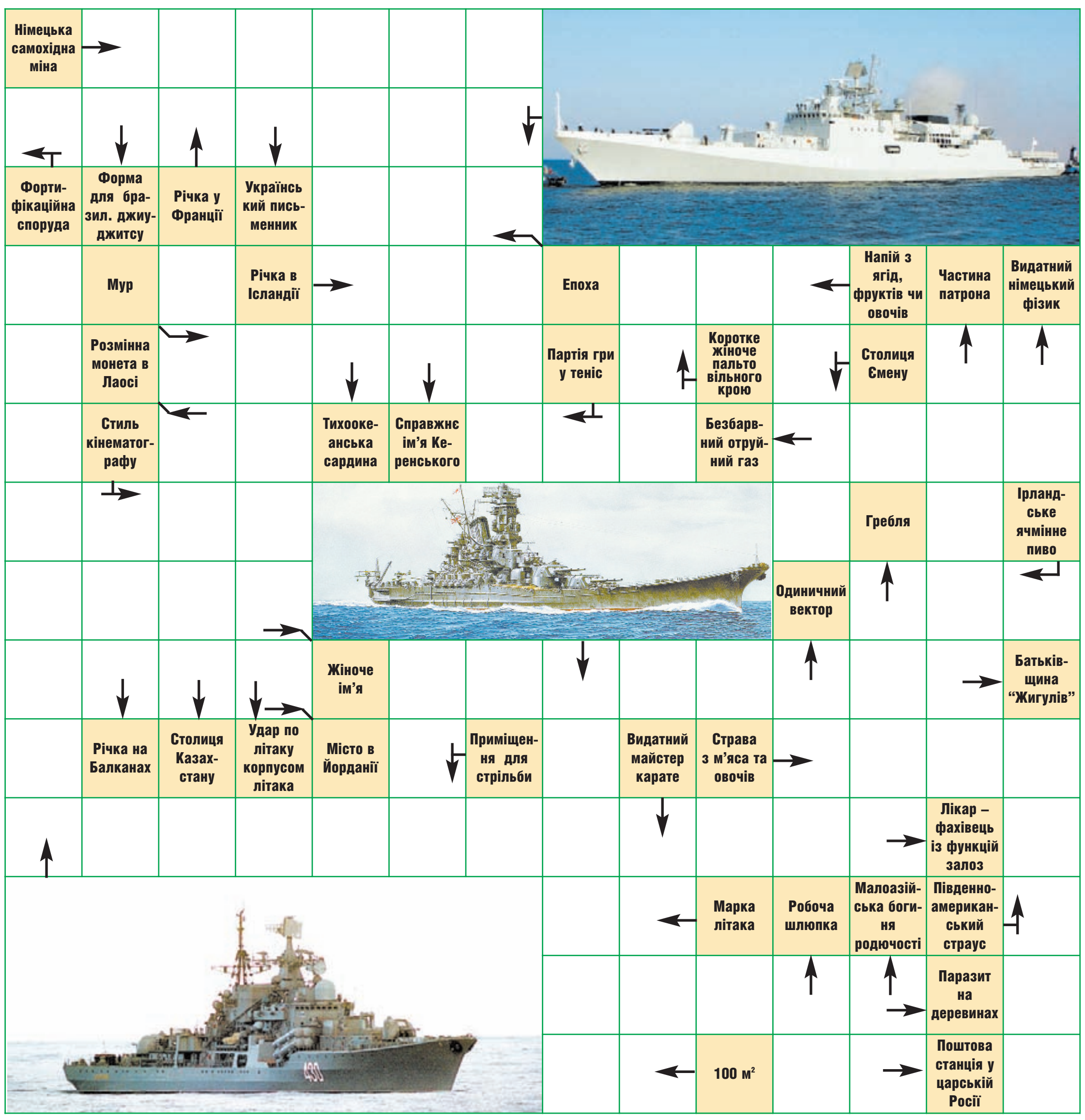
Співати дівчина розпочала ще з малечку.

"Як тільки у мене з'явились скакалка, лак для волосся, я почала влаштовувати домашні концерти, – розповідає Ліда. – Від співу завжди отримувала задоволення. Ось і тепер, незважаючи на навчання, встигаю приділити увагу і улюбленому заняттю. Уже чотири роки я працюю бек-вокалісткою. Та кожного дня я уявляю, як стою на сцені не десь збоку на бек-вокалі, а як сольний, самостійний виконавець. Ти ідеш по житті з рюкзаком і вкладаєш в нього знання, здобутки. Зараз у мене якраз той момент, коли потрібно його відкрити. Відчуваю, що настав переломний етап у житті, і потрібно рухатись далі".

До Лідії повернулись одразу троє тренерів, та вона віддала перевагу Сергію Лазареву. Заради дівчини артист навіть зробив сальто. Та схоже дівчина про це не пам'ятає.

"Від хвилювання я забула геть усе. Це неймовірні емоції, відчуття, драйв, – ділиться враженнями Ліда. – Я рада, що продовжую участь у шоу. Взагалі вважаю, що, як має статись, так і станеться. Тож я – щаслива! Бажаю собі успіху!"

Анастасія Олехнович. "Крила України".

АНЕКДОТ

Реальний епізод з коментарів в соцмережі з приводу можливої українсько-російської війни:

– Будьте уверены – большинство граждан Украины с цветами выйдут встречать российских десантников!

– Звісно зустрінуть квітами! "Акаціями", "Гіацинтами", "Гвоздиками"...

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В №10

Крила України

ПЕРЕДПЛАТА

Видання можна передплатити у відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2014 рік передплатний
індекс - 22242
на сторінці 60

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2014 рік:

71 грн. 04 коп. – *на 1 рік.;*
35 грн. 52 коп. – *на 6 міс.;*
17 грн. 76 коп. – *на 3 міс.;*
5 грн. 92 коп. – *на 1 міс.*
Вартість одного примірника – 1 грн. 37 коп.

ПЕРЕДПЛАТА

АВТОДРОМ

Audi TT: борьба с "избыточным весом"

В преддверье старта автосалона в Женеве Volkswagen AG провел премьеры всех своих новинок, включая и новинки от Audi, который входит в состав Volkswagen AG. В частности, в рамках презентации немцы показали новое поколение Audi TT, а также спортивную версию TTS.

В результате традиционной борьбы инженеров компании с "избыточным весом", удалось еще больше облегчить общую конструкцию машины. В результате внедрения ряда технологических решений удалось сбросить около 50 кг. И, возможно, именно это автомобилю с 2,0-литровым 184-сильным турбодизелем дало возможность совершать разгон до 100 км/ч за 7,2 секунды. При этом "максималка" составляет 235 км/ч. Средний расход составляет 4,2 л/100 км. Конечно же, скоростные режимы при таком расходе будут далеко не максимальные.

Кроме дизеля будет и бензиновый 2,0-литровый TFSI в двух вариантах. Первый из них способен ускорить Audi TT до сотни за 6 секунд, а в случае с полным приводом и "роботом" S-tronic – за 5,3. Мощность этого варианта составляет 230 л.с., вращательный момент – 370 Нм. Максимальная скорость – 250 км/ч. Второй бензиновый намного резвее, но использоваться он будет сугубо на модели TTS. Его заявленная мощность – 310 л.с. и 380 Нм при 1700-5700 об/мин. Ускорение до сотни – 4,7 с.

Теперь касаемо подвески. Спереди, как и раньше, подвеска Макферсона, а сзади – многорычажная. С помощью контролёра Drive Select водитель сможет выбирать режим работы полного привода. Это может быть динамический, экономный и стандартный режимы.

Экстерьер – в традиционных для Ауди линиях, и серьёзных изменений здесь практически нет. Очевидно другое – новое лицо Audi TT формируется деталями. Самым ярким элементом среди них, конечно же, является головная оптика. В базовой комплектации они снабжены ксеноновыми лампами, но за дополнительные деньги туда можно установить матричные диоды. Интерьер также остался в стиле Ауди. Но теперь вся информация, которая традиционно выводится на дисплей центральной консоли, будет доступна на панели приборов. Теперь "приборка" у Ауди ни что иное как дисплей с разрешением 1440x540.

Сергей Клименко. "Крила України".